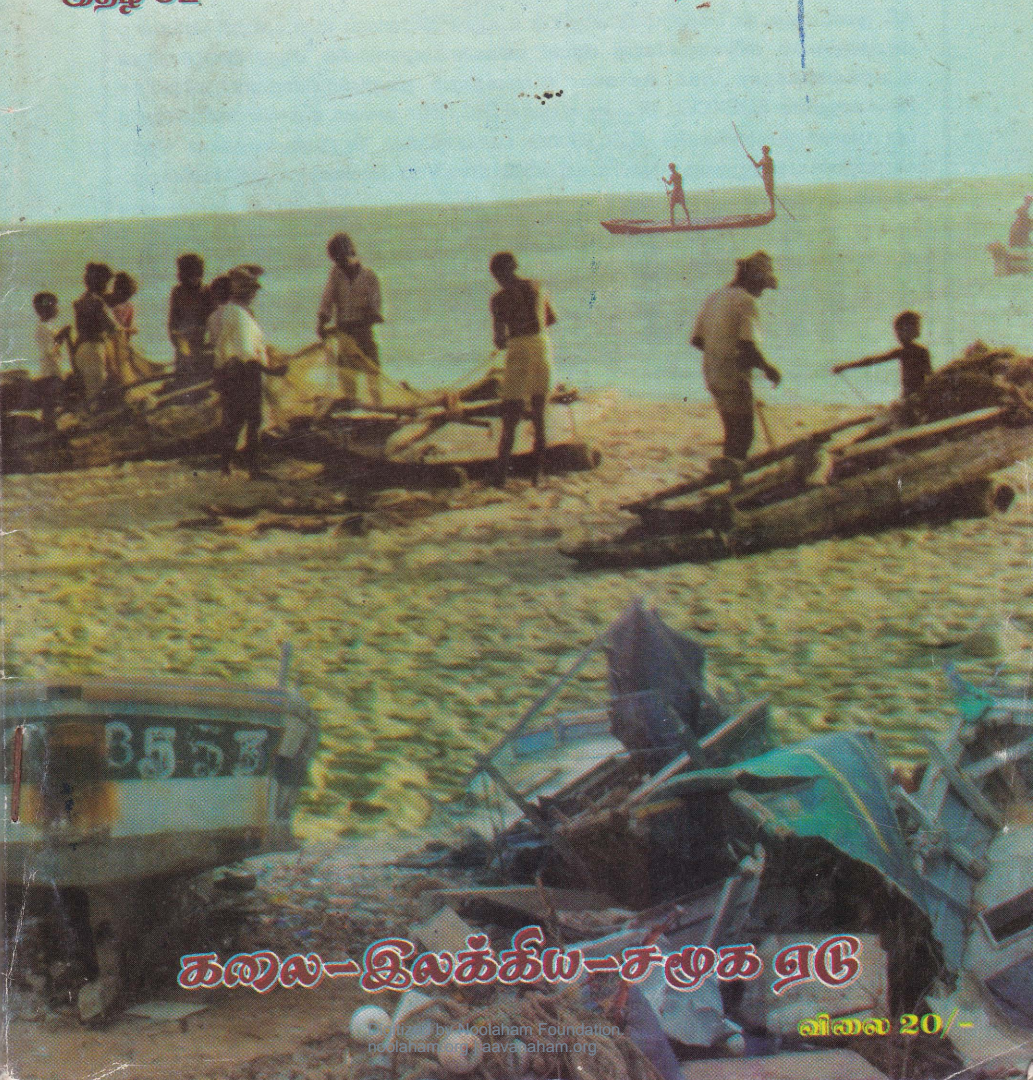


புலர்

காலாண்டிதழ்

இதழ் 02

தை - பங்குனி, 2005



கலை-இலக்கிய-சமூக ஏடு

விலை 20/-

Printed by Moolaham Foundation
moolaham.org / kaalaaham.org

BTEC HND

World Class Qualifications
Delivered Locally..... Recognised Globally

A/L தகமைகளுடன் மாத்திரம் வெளிநாட்டு உயர்கல்வியினைப் பெற முயற்சி செய்கின்ற மாணவர்களில் அனேகமானோர் பிரபல பக்கலைக்கழகங்களில் அனுமதிபெறுவதிலும் உயர்கல்விக்கான Visa க்களைப் பெறுவதிலும் தவறிவிடுகின்றனர். சர்வதேச அங்கீகாரமுள்ள EDEXCEL, UK வழங்கும் BTEC HND தகமை, உலகின் பிரசித்தி பெற்ற பல பக்கலைக்கழகங்களில் B.Sc.(Hons) பட்டப்படிப்பின் கிறுதியாண்டிற்கான நேரடி அனுமதியைப் பெற்றுத்தருவதோடு உயர் கல்விக்கான Visa க்களையும் உறுதிசெய்கின்றது.



BSc (Hons) / BEng (Hons)

1 year at leading Universities in
UK,USA,Australia,Canada etc.

BTEC HND

Computing / Software Engineering / Business
Information Technology (1½ years)

GCE A/L

with 2 Subjects

IIS நிறுவனம் தற்போது மாணவர்களிடமிருந்து
விண்ணப்பங்களைக் கோரியுள்ளது



edexcel 
INTERNATIONAL

Approved Training Centre

IIS CITY CAMPUS

161, Navalar Road, Jaffna.



புலரி
காலாண்டுமாதிரி

Pulari Quarterly Journal

சிகர்டி 02

காது - பரிசுனி, 2005

உள்ளே.....

சுருட்டி

குகபரன்

சுருட்டி

இராஜகோபால்

தவராணி

விஜயா

சுருட்டி, சுருட்டி

முத்து பிறிண்டேர்ஸ், சுன்னாகம்.

சுருட்டி

சிறீலோகநாதன்

சுருட்டி

புலரி

சித்தன்கேணி

சுருட்டி

புலரி,

விதானை வளவு,

சித்தன்கேணி.

நேர்காணல்

பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ்

கவிதைகள்

சோ.பத்மநாதன்

ஜெ.கி.ஜெயசீலன்

துரை கணேசமுர்த்தி

நவராஜ்

றஜனி

சிறுகதை

தொல்புரம் சி.கதிர்காமநாதன்

கட்டுரைகள்

கலாநிதி ம.இரகுநாதன்

குமரன்

அ.குமாரவேல்

துணவியூரான்

சிறீபவன்

துளசி

தவராணி

குகபரன்



புலரி
காலாண்டு இதழ்

Pulari Quarterly Journal

இதழ் 02

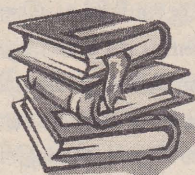
சூன் - பிப்ரவரி, 2005

புலரியின் இரண்டாவது இதழோடு இணைவதில் நிறைந்த மகிழ்ச்சி. எமது முயற்சியானது உங்களிடமிருந்து சிறந்த வரவேற்பினைப் பெற்றுள்ளமை எமக்கு மிகுந்த உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஆரோக்கியமான கலை, இலக்கிய முயற்சிகளுக்கும் ஆதரவுத்தன்மை வெளிப்பட்டுவரும் சூழலில் நம்பிக்கை ஒன்றையே முதலாக்கி கலை-இலக்கிய-சமூக இதழாகப் புலரி வெளி வருகின்றது.

பொதுப்பாங்கான வாசிப்பார்வத்தை தூண்டுவதோடு தமிழர் தம் பண்பாட்டுவிழுமியங்களை பேணும் முயற்சியில் துணையாக கலை-இலக்கிய-சமூக விடயங்களைத் தாங்கிக் காலாண்டிற்கு ஒருமுறை புலரி உங்களை நாடிவரும். இவ்வீடத்தில் ஆக்கங்களோடும், விளம்பர அனுசரணையோடும் இணைந்த அன்பு உள்ளங்களுக்கும், சிறந்த முறையில் கணனியில் வடிவமைத்த முத்து பிறிண்டேர்ஸ் நிறுவனத்தினருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்வதோடு உங்களது படைப்புகளையும் / கருத்துக்களையும் எதிர்பார்த்து, ஆழிப் பேரலையில் தம் உயிர்களை நீத்த அனைவரிற்கும் எம் இதய அஞ்சலிகளைத் காணிக்கையாக விடைபெறுகின்றோம்.

- ஆசிரியர் -

நல்லதன் நலனும் நீயதன் தீமையும் தெளிவுறத் துலங்க புலர்வது புலரி



ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களில் தமிழ்த் தேசிய உணர்வின் வெளிப்பாடுகள்

கலாநிதி ம.இரகுநாதன்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
தமிழ்த்துறை,
யாழ்-பல்கலைக்கழகம்.

இலக்கியம் மக்களின் வாழ்க்கையிலிருந்து மலர்வது. இதனாலே தான் நாம் இலக்கியங்களினூடாக மக்களின் வாழ்வியலைத் தேடுகின்றோம். இலக்கிய கர்த்தாவும் சமூகத்தில் ஒருவனாகவே இருப்பதால் அவனாலும் தான் வாழும் சமூகத்தைப் புறக்கணித்துவிட்டு வெறும் கற்பனையில் இலக்கியம் படைக்க முடியாதுபோய்விடுகின்றது. அவ்வாறன்றி காலத்தோடு ஒட்டாதவாறும் சமூக யதார்த்தத்திற்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட வகையிலும் படைக்கப்படுகின்ற இலக்கியங்கள் கால ஓட்டத்தில் காணாமற்போய் விடுவதையும் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. நாவல் இலக்கியம் உரை நடையில் கதை கூறுகின்ற இலக்கியமாக இருந்தாலும் இதில் கூறப்படுகின்ற கதை 'வெறுங்கதையல்ல' இது சமூகத்தில் நிகழத்தக்கதொரு கதையாகவே அமைகின்றது. இதுவே நாவலுக்கு யதார்த்தப் பண்பினையும் கொடுக்கின்றது. இந்த வகையில் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களைத் துணையாகக் கொண்டு இலங்கையில் 1950களின் நடுப்பகுதியிலிருந்து ஊற்றெடுத்த தமிழ்த் தேசிய உணர்வினை இலக்கிய வெளிப்பாடுகளைத் தேடும் ஒரு ஆரம்ப முயற்சியாகவே இக்கட்டுரை அமைகின்றது. இதனால் தமிழ்த் தேசிய உணர்வின் வெளிப்பாடுகளைப் புலப்படுத்தும் ஆரம்ப கால நாவல்கள் சிலவே இங்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இதன் விரிந்த நிலையில் ஏனைய நாவல்களும் கருத்திற் கொள்ளப்படும்.

இலங்கை பிரித்தானியாவின் குடியேற்ற நாடாக அடிமைப்பட்டிருந்த காலத்தில் சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள் ஆகியோருக்கிடையே இன முரண்பாடுகள் ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் அரிதாகவே இருந்தன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் பிரித்தானிய அரசு இந்தியத் தமிழர்கள் பலரை இலங்கைக்குத் தோட்டக் கூலிகளாக அழைத்து வந்தபோதும் சிங்கள மக்கள் இவர்கள் மீது எதிர்புணர்வைக் காட்டவில்லை ஆனால் 1927இல் இலங்கைக்கு வந்த டொனமூர் ஆணைக்குழுவின் சிபார்சின்படி 21 வயதுக்கு மேற்பட்ட

அனைவருக்கும் வாக்குரிமை வழங்கப் பட்ட போதே சிங்கள மக்கள் மத்தியில் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு எதிரான உணர்வலை கிளம்ப ஆரம்பித்தது. இது படிப்படியாக சிங்கள - தமிழ் மக்களிடையேயான இன முரண்பாடாக வளர்ந்து வந்தது. 1948இல் இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர் 1949இல் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குடியுரிமை பறிக்கப்பட்டது. இதனால் பல இலட்சக் கணக்கான மலையகத் தமிழர்கள் நாடற்றவர்களாக்கப்பட்டனர். 1964இல் சிறிமா சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் பலர் இந்தியாவுக்குத் திரும்பி அனுப்பப்பட்டனர்.

1956இல் S.W.R.D பண்டாரநாயக்கா 'சிங்களம் மட்டும்' சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார். தமிழரசுக் கட்சியினர் இதனை எதிர்த்துக் காலிமுகத்திடலில் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தை நடாத்தினர். இதனைத் தொடர்ந்து இவர்கள் திருகோணமலையில் நடாத்திய மகாநாடு தமிழர்கள் மத்தியில் ஒரு இன விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது. இவ்வேளையில் அம்பாறையில் இனக்கலவரம் மூண்டது. 1957 இல் தமிழரசுக் கட்சியினரால் நடாத்தப்பட்ட 'ஸ்ரீ' எதிர்ப்புப் போராட்டமும் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டது. 1957 யூலையில் ஏற்பட்ட பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம் தோல்வியில் முடிந்தபோதும் 1958இல் பெரும் இனக்கலவரம் மூண்டது. தென்னிலங்கையிலிருந்து தமிழர்கள் கப்பல் மூலம் வடக்கிற்கு அகதிகளாக அனுப்பப்பட்டனர். இந் நடவடிக்கையின் மூலம் வடக்கும், கிழக்கும் தமிழர்களுடைய தாயகம் என்பது உறுதியானது.

1970இல் உயர்கல்வி முறையில் கொண்டுவரப்பட்ட தரப்படுத்தல் முறையினால் வடபகுதித் தமிழ் மாணவர்கள் பலர் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். 1972இல் இலங்கை குடியரசாக்கப்பட்டபோது தமிழர்களுக்கிருந்த மிகக் குறைந்த சலுகைகளும் இல்லாமற் போயின. இந்நிலையில் தமிழர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்வு தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் தோற்றத்திற்கு வழிவகுத்தது. இதே காலத்தில் உருவான தமிழ் இளைஞர் பேரவை தமிழ் இளைஞர்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது. 1974இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுப் படுகொலைச் சம்பவங்களைத் தொடர்ந்து இளைஞர்களின் தீவிரவாத இயக்கங்கள் உருவாகின. சிவகுமாரனின் தியாகம் இதன் தொடக்கமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. 1977 பாராளுமன்றத் தேர்தலை தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி தனிநாட்டுக் கோரிக்கைக்கான அங்கீகாரமாகவே கையாண்டு பெரு வெற்றியீட்டியது. இதனைத் தொடர்ந்து அமிர்தலிங்கம் எதிர்க் கட்சித் தலைவராகப் பதவியேற்றார். மீண்டும் இன வன்முறைகள் தீவிரமடைந்தன.

இவ்வாறு 1950களிலிருந்து இலங்கையில் சிங்கள - தமிழ் மக்களி டையே இனமுரண்பாடுகள் ஏற்பட்டு நாட்டில் இனக்கலவரங்கள் மூண்டவாறே இருந்தன. ஆரம்பத்தில் தமிழ் அரசியற் கட்சியினர் சமஷ்டி கேட்டுப் போராடினர். இதனை ஏற்காத அரசாங்கங்கள் தமிழ் மக்களின் தனித்துவத்தை இல்லாதொழிக் கும் வகையில் தமிழர் தாயகங்களில் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்களைச் செய்தும், மலையகத் தமிழர்களை நாடற்றவர்களாக்கியும், கல்வி உரிமையைப் பறித்தும் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளால் தமிழ்மக்கள் தாம் தமது தனித்துவத் துடன் வாழ தனிநாடே உகந்தது என்ற முடிவுக்கு வந்தனர். தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் இந்த முடிவு பின்னர் 1980களில் இளைஞர் தீவிரவாதமாகி இன்று அது தமிழீழத்திற்கான மரபுரிதியான படையணிகளைக் கொண்ட பாரிய விடுதலை இயக்கமாகவே தமிழர் படையை உருவாக்கிவிட்டது. இது 1980களின் பிற்பட்ட சமூகநிலை. ஆனால் தமிழ் இன உணர்வை ஏற்படுத்தி தமிழ்மக்களை விழிப்படையச் செய்த காலம் 1956 முதலான ஆண்டுகளே. 1970க்கு முற்பட்ட இக்கால கட்டத்திலேயே இன உணர்வு தமிழ் மக்கள் மத்தியில் தீவிரமாக உருவாகியிருந்தது இந்த உணர்வினை ஒரு சில நாவலாசிரியர்கள் தமது படைப்புக்களில் காட்டியுள்ளனர்.

அந்தவகையில் தமிழ் இன உணர்வை நேரடியாகவே பிரதிபலித்த முதல் நாவலாக அமைவது மு.தளையசிங்கத்தின் ஒரு 'தனிவீடு' என்னும் நாவலாகும். 1960இல் எழுதப்பட்ட இந்நாவல் 1970இல் தமிழர் மத்தியில் உருவான தமிழ்த் தேசிய உணர்வினையும் தனிநாடு வேண்டும் என்ற கோரிக்கையினையும் தீர்க்க தரிசனத்தோடு முன்கூட்டியே எடுத்துக் காட்டிவிடுகின்றது. 1960களில் தீவிரமாக இருந்த இடதுசாரிச் சிந்தனைகளால் தமிழர்கள் சிலரும் கவரப்பட்டிருந்தனர். ஒன்றுபட்ட இலங்கைக்குள் அனைவரும் வாழலாம் என்றும் வர்க்கப் புரட்சியின் மூலம் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணமுடியும் என்றும் இடதுசாரிகள் நம்பியிருந்தனர். இந்த இடதுசாரிச் சிந்தனையின் பிரதிபலிப்பாக இந்நாவலில் கொம்யூனிஸ்ட் மாஸ்டர் என்ற பாத்திரம் இடம்பெறுகின்றது. கொம்யூனிஸ்ட் மாஸ்டரின் கருத்துக்களை மறுதலிப்பவராக தமிழரசுக் கட்சியைச் சேர்ந்த நல்லசிவம் மாஸ்டர் இடம் பெறுகின்றார். இவரின் வார்த்தைகளாக இடம்பெறும் கருத்துக்கள் இடதுசாரிகளின் கருத்தை நிராகரிப்பதாக அமைகின்றன. சான்றாக.

“.....நிரந்தர புரட்சியும் சர்வதேசியமும் தமிழனால் விழுங்க முடியாதவை யப்பா, இப்பவிழுங்கப்பட்டாலும் அவை தமிழ்னர் வயித்தில ஜீரணித்து விட்டிருப்பான். அதற்குப் பின் தேசியமும், சர்வதேசியமும் கேலிக் கூத்து

சர்வதேசியமோ அல்லது அதற்கு முதல் படியாக நீங்க இங்க கருதும் தேசியமோ ஒரு இனம் மற்ற இனங்களை விழுங்கி ஏப்பம் விடுவதில் பிறக்கக்கூடாது. எல்லா இனத்தவர்களும் தமக்குரிய உரிமைகளோடு ஒன்றாய்ச் சரிதிகர் சமனாய், சங்கமாவது தான் சர்வதேசியம். அதை நாங்களும் விரும்பத்தான் செய்கின்றோம். ஆனால் அதற்கு முந்தி அதற்கு முதல் தேவையான எங்கள் உரிமைகளைப் பெற விரும்புகிறோம். சுதந்திர மக்களின் கூட்டுதான் தேசியமும் அதன் வளர்ச்சியுமான சர்வதேசியமும் அடிமைகளின் கூட்டு அல்ல.....” (ப.142)

1950களின் நடுப்பகுதியில் இருந்து கோரமாக வெளிக்கிளம்பிய இனமோதல்களின் பிரதிபலிப்பு இங்கு வெளிப்படுகின்றது. இவர் கம்யூனிசத்தை எதிர்க்காவிடாலும் தமிழர்களின் உரிமைகளைப் பெற்ற பின்பே அந்தச் சித்தாந்தம் எமக்கும் பயன்படலாம் என்று கூறுகிறார்.

“தேசியம், சர்வதேசியம் என்று பீத்தித்திரியும் இந்தக் கம்யூஸ்டுக்கள் உள்ளூர் விவகாரங்களுக்கு வரும்போது முக்கியமாக தமிழ் - சிங்களப் பிரச்சினை வரும்போது ஏன் பதுங்க வேண்டும்? கொம்யூனிசப் பார்வையில் தமிழர் கேட்கும் உரிமைகள் நியாயமானது என்பதை ஏன் இவர்கள் அடித்து ஆணித்தரமாகச் சொல்லக் கூடாது?

லெனின் அகராதியில் எல்லாச் சிறுபான்மை இனமும் பெரும்பான்மை இனம் அனுபவிக்கும் சகல விதமான உரிமைகளையும் பெற்றிருக்க வேண்டும். என்றுதானே கூறுகிறது? அப்படி இருக்க அது பற்றி வாய்திறக்க இவர்களேன் அஞ்சவேண்டும்.? இப்படி இருப்பதால் தான் சிங்களவர் மத்தியில் நாம் முற்போக்கு வாதிகளாய் இருப்பதாகக் காட்டிக் கொள்ளலாம் என்ற பேதமையா?

உள்ளூர் சாதிப் பிரச்சினையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை உயர் சாதிக் கெதிராகப் போராடத் தூண்டுவதில் முழு மூச்சாக நிற்கும் இவர்கள் ஏன் சிங்களவர் தமிழரின் நிலம், மொழி, கலாசாரம் யாவற்றையும் சூறையாடுவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

இதுதான் மார்க்சியம், லெனினிசம் காட்டும் முற்போக்கா ஏன் இந்த இரட்டை வேடம்.? (ப.143)

1960இல் இடதுசாரிகளை நோக்கி தமிழரசுக் கட்சியின் சார்பில் மு.தளையசிங்கம் முன்வைத்த இவ்வினாக்கள் காத்திரமானவை. இந்த வினாக்களின் நியாயப்பாடு தான் 1980களில் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இடதுசாரி இயக்கங்களுக்கு ஏற்பட்ட தோல்வி எனலாம்.

மு.தளையசிங்கம் தனது நாவலில் 1956இல் கொண்டுவரப்பட்ட சிங்களம் மட்டும் சட்டம் பற்றியும் இதனைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட போராட்டங்கள், இனப்படுகொலைகள் முதலியவற்றையும் விரிவாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். சான்றாக 1958இல் தெற்கில் நடந்த இனக்கலவரங்களின் போது பாணந்துறையில் இருந்த இந்துக்கோயில் உடைக்கப்பட்டு அங்கிருந்த ஐயரும் மனைவியும் சித்திர வதை செய்யப்பட்டமை பற்றியும் கோயிலுக்குள் தஞ்சம் புகுந்தவர்கள் வெளியே எடுத்து உதைக்கப்பட்டு பெற்றோல் ஊற்றிக் கொழுத்தப்பட்டமை பற்றியும் கலாவலையில் கால் வெட்டப்பட்டு வயிறு கிழிக்கப்பட்டு காட்டுக்குள் குற்றுயிராய் ஊர்ந்த மனித உயிர்கள், அங்கங்கள் சிதைக்கப்பட்டு ஆற்று வெள்ளத்தில் மிதந்த சடலங்கள் பற்றியும் தமிழ்ப் பெண்கள் தம் கட்டிய புருஷன் முன்னிலையிலேயே நிர்வாணமாக்கப்பட்டு மிருகத்தனமாகக் கற்பழிக்கப்பட்ட கதைகள் பற்றியும் இவர் ஆங்காங்கே எடுத்து காட்டியுள்ளார்.

“காய்ந்துபோன தோற்றங்களோடும், கப்பலில் அழுக்கு நிறைந்த உடைகளுடனும் அகதிகள் பரிதாபமாக வந்து கொண்டிருந்தனர். உடமையென்பது எதுவும் இருக்கவில்லை. உயிர்?.....ம்ம்...அது அதற்குப் பின் இருந்துதான் என்ன பயன்.? உரிமை ஒன்றைக் கேட்டதற்காக உழைப்புப்போய், உடமைகள் எல்லாம் போய் உயிர் இருந்தும் இல்லாததுபோல் பயன்ற பரிதாப நிலையில் வந்து கொண்டிருந்தனர். ஆ! தமிழா இதுவா உன்நிலை.? ஒரு காலத்தில் உச்ச நிலையில் இருந்து கொண்டு இந்த உலகத்தின் ஒரு பெரும் பகுதியை நீ ஆண்டாயாமே. ஒரு காலத்தில் உனது நாகரிகம் உனது ஆட்சி எல்லாம் உலக மெல்லாம் தெரிய இருந்தனவாமே அவையெல்லாம் உண்மைதானா.? அப்படியென்றால் உனக்கேன் இப்போ இந்த நிலை. உன் நலனைக் கவனிக்க ஒரு அரசாங்கம் இருக்கிறதா? உன்னைப் பாதுகாக்க ஒரு படை இருக்கிறதா? உலக ஸ்தலத்தில் உன் குரலை எழுப்பும் ஒருவழி இருக்கிறதா? இலங்கை, இந்தியா என்று எங்குமே பரந்து கிடக்கிறாயாமே அப்படியென்றால் இப்படி ஏன் பார்த்துக் கிடக்கிறாய்? சுதந்திரத்தைப் பெற்று ஏதோ ஒரு ‘காங்கிரஸ்’ க்கும் ‘மகாஜன முன்னணி’க்கும் கொடுத்துவிட்டு பரிதாபமாக இப்போ அகதியாய்ப் போகிறாயே வெட்கமடா தமிழா வெட்கம்!” (ப.187)

இந்த நிலையிலும் இடதுசாரிகளின் சிந்தனை தமிழ்த் தேசிய உணர்வுக்கு மாறாகவே இருந்தது என்பதை இவர் கம்யூனிஸ்ட் மாஸ்ரரின் வார்த்தைகளினால் புரியவைக்கின்றார்.

“..... நீங்கள் எல்லாம் சமஷ்டி, தமிழரசு என்று கத்தித்திரிந்ததால் தானே இந்தக் கதி வந்தது. இப்ப எத்தனை ஆயிரம் பேர் செத்திற்றினம். எத்தனை ஆயிரம் பேருடைய வீடு, கடை எல்லாம் கொள்ளை போயிற்று. நீங்க சும்மா இருந்தா அவங்களும் சும்மா இருந்திருப்பாங்களே.....”

கம்யூனிஸ்ட் மாஸ்ரரின் கருத்திற்கு தமிழரசுக் கட்சி ஆதரவாளான இளைஞன் சிங்கராசன் கூறும் பதில்

“உரிமையைக் கேட்டதுதான் எங்கட குற்றம்; அதற்காக அவங்க அடிக்கிறாங்க. அதுதான் பெரும் பான்மை ஆட்சி. அந்த ஒரு காரணமே போதும் அவங்கட தயவில நாங்க இருக்கக் கூடாது என்பதுக்கு அந்த ஒண்டேபோதும் அவங்களை நம்பி நாங்க வாழக்கூடாது என்பதுக்கு இனி நாங்க ஒரு சமஷ்டி கேக்கக்கூடாது. மாஸ்டர்; இனித் தனித் தமிழ் நாடுகேட்பது, அதற்காகப் போராடுவதுதான் தமிழன் செய்ய வேண்டியவேலை. அதில் வரும் கஷ்டங்களைத் தவிர்க்க முடியாது. ஆனால் அதையெல்லாம் பொருட்படுத்தக் கூடாது. சரித்திர நியதி அது. சுதந்திரம் கிடைக்கிற வரைக்கும் நாம் போராடுவோம். போராடுகிறபோது எங்கள் பலர் சாவினம். அதுக்காக நாங்க பயந்திர மாட்டம். ஆனால் அதுக்காக நாங்க சாகிறவரில் இரக்கப்படவில்லை என்று அர்த்தமில்லை மாஸ்டர். ஒவ்வொரு தமிழனின் உயிருக்காகவும் எங்கட மனம் துடிக்கும்....” (ப.189)

இவ்வாறு கூறும் சிங்கராசன் தனது மனைவிக்கும் இதே கருத்தினையே கூறி அவளையும் போராடத் தயார்ப்படுத்துகின்றான்.

“..... நமக்கு ஒரு நாடு, நமக்கு ஒரு அரசாங்கம், நமக்கு ஒரு பாதுகாப்பு என்ற பெரிய வீடு.....

“.....அழுகிற நம் பயல் சிறப்பாக வளரவும் நமக்கெண்டு ஒரு புதிய வீடு தேவை.

“..... அது வரைக்கும் நான் போராடுவேன். இல்லை நாம் போராடுவோம். நம் சந்ததியார் எல்லோரும் போராடுவோம். நமக்கு ஒரு நாடும் அரசும் ஒரு கூட்டாட்சியின் கீழ் தரமறுத்தால் ஒரு தனிநாடு அல்லது கடல் கடந்த ஒரு பரந்த தமிழ் நாட்டின் கூட்டாட்சியாவது அமைக்க வேண்டும். அதற்காகவாவது போராடுவோம். இங்கு யார் வராவிட்டாலும் நான் போராடுவேன். மறைமுகமான ஒரு ‘அண்டர் கிரவுண்’ பயங்கர இயக்கமாவது என் தலைமையில் அமைத்துப் போராடுவேன்.” (ப.214)

சிங்கராசனின் கூற்றாக தளையசிங்கம் கூறிய கருத்துக்கள் இன்று நிதர்சனமானவே இருப்பதை நோக்கும்போது தளையசிங்கத்தின் தீர்க்கதரிசனத்தை உணரமுடிகின்றது. அன்றைய நிலையில் இது ஒரு துணிச்சலான இலக்கிய முயற்சியும்தான். இடதுசாரிகள் அல்லாத ஏனைய எழுத்தாளர்கள் எவருமே துணிந்து வெளிப்படையாக எழுத முற்படாத விடயங்களை இவர் எழுதத் துணிந்து ஆச்சரியமாகவே உள்ளது.

ஒரு தனி வீட்டினூடாக ஒரு தனிநாடுதான் வேண்டும் என்று 1960இல் தளையசிங்கம் கூறியதைத் தொடர்ந்து 1972இல் சாந்தன் ‘ஓட்டுமா’ என்ற குறுநாவலொன்றை எழுதினார். இது 1976இல் தினகரன் பத்திரிகையில் தொடராக வெளியிடப்பட்டுப் பின்னர் 1978இல் நூலுருப் பெற்றது. இந்நாவலில் கட்டுப் பெத்தவிற்கு கல்விகற்கச் சென்ற தமிழ் மாணவன் ஒருவன் சிங்கள வீடொன்றில் வாடகைக்குத் தங்கியிருந்தபோது அவ்வீட்டுப் பெண்ணைக் காதலிப்பதையும் இறுதியில் இக்காதல் இரு பகுதிப் பெற்றோராலும் நிராகரிக்கப்பட்டுத் தோல்வியல் முடிவதும் காட்டப்படுகின்றது. காதலின் தோல்விக்கு இரு வேறு இனங்களை இணைப்பது சாத்தியமில்லை என்பதே உணர்த்தப்படுகின்றது. நிலாந்தியின் தந்தை பீரிஸ் சதாவுக்குக் கூறுகின்றார்,

“சதா நீ இந்தப் பக்கங்களிலே புழங்குகிறது சரி - ஆனால் நிலாந்தியின் வாழ்வில் குறுக்கிடமுயலாதே! ஒன்றை மட்டும் ஞாபகம் வைத்துக்கொள் - எங்கள் இரத்தங்கள் வெவ்வேறு; அவை கலக்க முடியாது!” (ப.71)

சதாவின் தரப்பில் அவனது பெற்றோர் கூறும் காரணங்கள் சற்று வித்தியாசமானவை,

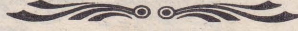
“..... உனக்குப் பின்னாலையிருக்கிற சகோதரங்களை யோசிச்சியா? நீ இப்படி ஒண்டைச் செய்தா, அதுகளினர் காலத்திலை என்ன நடக்கும்.? தமையன் வேறு இனத்தானைக் கட்டினவன் எண்ட பேரே போதும் - எங்களுக்காக வேண்டாம். அதுகளை மனதிலை வைச்ச யோசி” (ப.75)

என்ற சதாவின் தகப்பனின் குரலில் இன முரண்பாட்டின் தீவிரம் தெரியவில்லை. யாழ்ப்பாணத்துத் திருமணங்களின் சாதாரண நிலையே தெரிகின்றது. எவ்வாறெனினும் இரு இனங்களையும் இணைப்பதை இந்நாவல் ஆதரிக்கவில்லை. இதன் மூலம் தமிழினத்தின் தனித்துவத்தை சிதைய விடாமல் பாதுகாப்பதில் இந்நாவலாசிரியர் காட்டும் அக்கறை புரிந்து கொள்ளத் தக்கதே.

டிசெம்பர் 1978இல் வெளிவந்த அருளரின் ‘லங்காராணி’ 1977க் கலவரத்தில் பாதிக்கப்பட்ட தமிழர்கள் லங்காராணிக் கப்பலில் வடக்கு நோக்கி அகதிகளாக வருவதை எடுத்துக் காட்டுவதனூடாக எமது பிரச்சினை தனியரசு ஒன்றை ஏற்படுத்துவதன் மூலமே தீர்க்கப்பட முடியும் என்பதை எடுத்துக் கூறுகின்றது.

1950களின் நடுப்பகுதியில் ஆரம்பித்த இனமுரண்பாடுகளால் தென்னிலங்கையில் தொடர்ச்சியாக இனக்கலவரங்கள் நடைபெற்றன. இக் கலவரங்கள் தெற்கில் தமிழர்கள் வாழமுடியாது என்ற நிலையை எடுத்துக் காட்டின. இத்தகைய சூழ்நிலையிலேயே தளையசிங்கம் தீர்க்கதரிசனத்துடன் தமிழர்களுக்குத் தனிநாடு தேவை என்று கூறினார். 1977இல் நடைபெற்ற இனக்கலவரம் இதைத் தெளிவாகவே எடுத்துக் காட்டியது. அந்த விபரணத்தை அருளர் விளக்கமாகக் கூறுகின்றார். 1980 இன் பின்னர் தமிழர்கள் தமது தாயகப் பகுதிகளிற் கூட வாழ முடியாத நிலை உருவாகியது. தமிழ்த் தேசிய உணர்வு தளையசிங்கம் அன்று கூறிய ‘அண்டர் கிரவுண் பயங்கரவாத இயக்கமாக இல்லாமல் அரசை எதிர்த்துப் போரிடும் மரபுப்படையணியாகவே உருவாகியது. இந்த யுத்தத்தின் நியாயங்களை, அது விளைவித்த துன்பங்களை 1980களுக்கும் பின் வந்த பல நாவல்களில் காணமுடியும். அது விரிவான ஒரு ஆய்வின் மூலமே எடுத்துக் காட்டப்பட வேண்டியதால் அந்த ஆய்வு இங்கு தவிர்க்கப்படுகின்றது. முடிவாக தமிழ்த் தேசிய உணர்வு தீவிரமாக முனைப்புப்பெற்ற காலத்திற்கு முன்பே தளையசிங்கம் இந்த உணர்வை இலக்கியத்தில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவரைத் தொடர்ந்து சாந்தன், அருளர் ஆகியோரும் இந்த வழியில் முயன்றுள்ளனர். இவை அக்கால கட்டத்துச் சூழ்நிலைகளுடன் இணைந்து நோக்கும் போது

வெற்றிகரமானவையே. 1980 களின் பின் சமூக யதார்த்தமே இவ்வாறான படைப்புக்களுக்குச் சாதகமாகிவிட்டதால் இலக்கியங்களில் தமிழ்த்தேசிய உணர்வு பரவலாகவே இடம் பெறுவதைக் காணமுடிகின்றது.



ஓழை



தெருவோரப் புழுதியும்
சமையல் அறைப் புகையும்
கலந்த
வர்ணப் பூச்சு

தீப்பட்ட வன் மேனியாய்
நிலத்தில் அள்ளப்பட்ட அடையாளங்கள்

காலத்தால் சபிக்கப்பட்டு
ஆயிரங்கண் பெற்ற
கூரை

சாப விமோசனத்திற்காய்
காத்திருக்கும்
வீடு

உள்ளே
தரையில் அமர்ந்து
ரீ.வி யில்
நாடகத் தொடர்பார்க்கும்
அவர்கள்

- நா.நவராஜ் -

நாட்டுப்புறவியலில் கதைப்பாடல்



— சு. தவராணி —

“கதைப்பாட்டு என்ற இலக்கிய வகையானது மக்களது வாயில் வாழ்கிறது என்று கூறுவதுண்டு. வாயின் வாயிலாகப் பரவவும் செய்கிறது. இதை இயற்றியவர் யாராயினும் இதைப் பாடுபவரது உரிமையாகவே இது மாறி விடுகின்றது. இதற்கு முன்னுரையும் பின்னுரையும் விளக்கமும் தேவையில்லை” என்று தமிழ்க் களஞ்சியம் கூறுகின்றது.

Ballad என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு ஈடாக நாம் கதைப்பாடல் என்று வழங்கி வருகின்றோம். வில்லுப் பாட்டு, மகுடப்பாட்டு என்ற வெவ்வேறு வகைப் பட்ட வாழ்மொழி வழக்காறுகளை எல்லாம் சேர்த்துச் கூட்டுதற்குக் கதைப்பாடல் என்ற சொல் பயன்படுகிறது. நிகழ்த்துதல் என்ற அடிப்படையில் இந்தப் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியான வெவ்வேறு வகைகளாம். நிகழ்த்தப்படும் முறையிலும் இசையிலும் இவை வேறுபடுகின்றன. ஆனால் இவற்றிற்கு கதை அடிப்படையான பண்புக் கூறாக இருப்பதனால் கதைப்பாடல் என்று கூறுகின்றோம்.

கதைப்பாடல் வாழ்மொழி இலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றாகும். கதையொன்றை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு, மக்கள் முன்னர் எடுத்துரைக்கப்பட்டு பரம்பரை பரம்பரையாக வாழ்மொழியாக பாடப்பட்டு வருவது கதைப்பாடலாகும். இசைக் கருவிகளின் துணையுடன் ஒருவர் பாடுவதாகவோ அல்லது பலர் கூட்டமாகச் சேர்ந்து பாடி எடுத்துரைப்பதாகவோ கதைப்பாடல் அமையும்.

கதைப்பாடல் கதை தழுவியது. எடுத்துரைக்கப்படும் எல்லாவிதமான கதைகளுக்கும் கதையின் நிகழ்ச்சிப் போக்கு (Action), பாத்திரங்கள் (Characters), பின்புலம் (Setting), கரு (Theme), என்று பொதுவான நான்கு பண்புகள் உள்ளன. இந்நான்கு பண்புகளிலும் கதைப்பாடல்கட்கு இன்றியமையாதது நிகழ்ச்சிப் போக்கேயாகும். பின்புலம் தற்செயலாக அமைவது. கரு என்பது உள்ளுறையாகத் திகழ்வது. பாத்திரங்கள் வழக்கம்போல வகை மாதிரிகளாக (Types) அமையும். மிக மிகத் தனித் தன்மை வாய்ந்த பாத்திரங்களாக இருப்பினும் வளர்ச்சி பெறாமல் அமைந்திருக்கும். ஆனால் நிகழ்ச்சிப் போக்கே ஆர்வத்தைத் தூண்டுவது, ஈர்ப்பது. நிகழ்ச்சிப் போக்கு நாடகப் பாங்கில் அமைந்திருக்கும் திடுக்கிடச் செய்வதாகவும், நினைவில் பதித்தற்குரியதாகவும் இருக்கும் ஏனெனில் தொய்வற்று இருப்பதே அதற்குரிய காரணமாகும். நிகழ்ச்சிப் போக்கைத் தொடர்புபடுத்தி இணைப்பதில் கதைப்பாடல் செறிவானது.

மேற்கண்ட வரையறைகள் கதைப்பாடல்களின் புறவயமான சில பண்புகளைக் கொண்டிருப்பினும் சில உள்ளார்ந்த பண்புகளையும் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்த உள்ளார்ந்த பண்புகளுங்கூட நாட்டிற்கும், பண்பாட்டிற்கும், காலத்திற்கும் ஏற்ப வேறுபடுவன. என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

உள்ளடக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு புராணக் கதைப் பாடல்கள், காப்பியக் கதைப் பாடல்கள், சமூகக் கதைப்பாடல்கள் என வகைப்படுத்துவர். இவ்வாறு வகைப்படுத்தினாலும் இவற்றிற்கிடையே பொதுவான பல பண்புகள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் சிற்சில கூறுகள் மிகுந்தும் சிற்சில கூறுகள் குறைவாகவும் காணப்படுகின்றன. சில கதைப் பாடல்களில் மந்திர, தந்திர வித்தைக் கூறுகள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. ஆரவல்லி சூரவல்லிகதையில் இவ்வியல்பு மிகுதியாக அமைந்துள்ளது. இத்தகைய கதைப்பாடல்களில் வீரதீரச் சாகசச் செயல்கள் உடல் வலிமையினால் செய்யப்படுவதில்லை. ஒருவனை யொருவன் அடுதலும் தொடுதலும் வீரவலிமையினாலன்றி மந்திர வித்தைகளினாலேயே செய்யப்படும்.

கதைப் பாடலின் அமைப்பை நோக்கும்போது நான்கு பகுதிகள் முக்கியமானவையாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

1) காப்பு அல்லது வழிபாடு

- 2) குருவணக்கம்
- 3) வரலாறு
- 4) வாழி

கதைப்பாடல் துவங்கும் முன்பு இறைவனை வணங்கிப் பாடும் பாடலினையே காப்பு என்பர். பெரும்பாலும் விநாயகர் பற்றியும் அத்துடன் அந்தந்த நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களைப் பற்றியும் பாடுவர். காப்புப்பாடலையடுத்து இன்ன கதையினைப் பாடப்போகின்றோம் என்ற செய்தி இடம்பெறும். இதனைப்பாட்டாகவோ உரைநடையாகவோ கூறுவர்.

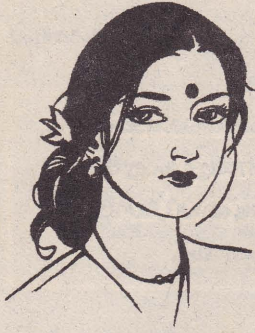
தனக்கு பாட்டுசொன்ன குருவுக்கு வணக்கம் செலுத்தும் மரபும் உண்டு. இதனைக் “குருவடி” என்றும் கூறுவர். அவையடக்கம், நாட்டுவளம் என்பவற்றை உரைநடையிலும் கூறுவர். பின்னர் கதையின் வரலாறு தொடங்கப்படும். கதைப் பாடலின் இறுதிப்பகுதி வழிபடுதலாகும். கதை கேட்போரும் மற்றோரும். கடவுளின் அருள்பெற்று வாழ்க என வாழ்த்துவதாக அமையும்.

கதைப் பாடல்கள் மூலம் நாம் பலவற்றை அறிந்து கொள்கிறோம். அக்காலச் சமுதாயத்தையும், மனித நம்பிக்கைகளையும், செயற்பாடுகளையும் இவை படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. “கதைப் பாடல்கள் வரலாறுகள் அல்ல. அவை வீரகாவிங்கள் இடையே மனிதப் பண்பின் உயர்ந்த அம்சங்களைப் போற்றுபவை சமூகச் சீர்கேடுகளைக் கேலி செய்பவவை. இவற்றைக் கற்பனையால் உருவான நாட்டார் பாடல் என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆனால் அக்கற்பனை ஆகாசக் கோட்டைகள் அல்ல” என்று திரு.நா.வானமாமலை அவர்கள் கூறுவது கதைப்பாடலின் இலக்கணத்திற்கு மிகவும் பொருந்தி வருவதாகும்.

மீண்டும் வருவோம்

எங்களுக்கு வாழ்வளித்த கடலையே
எங்கள் வாழ்வை அழித்த போது
நாங்கள் தீக்கற்றவர்களானோம்
ஆனபோதும் கடலையே
உன்னை விட்டால் கதியாருண்டு எங்களுக்கு
நீ எங்களை அழித்த போதும் - மீண்டும்
வலை கொண்டு வருவோம் வயிற்றுப் பசி போக்க.....

- ரஜன் -



சிவன் எழுத கவிதை

என் வீடு தேடி வந்திருந்தாள்
அருந்ததி
எனக்காக

ஒரு மணிநேரம் காத்திருந்தாள்
கணவனோடும் பிள்ளைகளோடும்
பத்துப் பன்னிரண்டு ஆண்டின்பின்
திடீரெனத் தோன்றியவளைக் கண்ட
வியப்பால் சில விநாடிகள்
பேச்சே வரவில்லை எனக்கு!

அருந்ததி என் மாணவி
படிப்பில் கெட்டிக்காரி
பணிவும் இன்சொல்லும் படைத்தவள்
கவிதை எழுதுவாள்
அரங்குபல கண்டவள்
பயிற்சி முடித்து வெளியூர் போய்விட்டாள்
ஆசிரியையாக
தொடர்பு விட்டுப் போய்விட்டது.....
இப்போது வந்திருக்கிறாள்
பேச்சுப் போட்டியில் பங்குபற்றும்
முத்த மகளுக்கு
நான் பயிற்சியளிக்க வேண்டுமாம்!

பிள்ளை படுசட்டி
அற்புதமாகப் பேசுகிறாள்

- சோ.பத்மநாதன் -

குழலும் யாமும் பின்னி!
ஆசீர்வதித்தேனா
ஆசீர்வதிக்கப்பட்டேனா
அறியேன்!

என் இல்லமெல்லாம்
மகிழ்ச்சிப் பன்னீர் தெளித்துவிட்டு
விடைபெறுகிறார்கள்
வழியனுப்பிவைக்க
வாசல்வரை நடக்கையில்
நாக்கு நுனிவரை
பலமுறை வந்த கேள்வியை
கேட்டே விடுகிறேன்.
“அருந்ததி,
நீ
இப்போ கவிதை எழுதுவதில்லையா?”
பிள்ளைகளைச் சுட்டிக் காட்டியபடி
சொன்னாள்:
“நான் எழுதிய கவிதைகள் இவை!”



பேரூட்ட இலக்கியங்களை
 ஸ்ரீசூழப்பாங்களை என்று அழைப்பவர்
 ஓலினை என்ற முடிவையே பேரூட்டப்படி
 உள்வெறுகொள்வர்.

பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ்

சந்திப்பு: ந.சுகபரன்

(ஈழத்தின் மூத்த தமிழறிஞர்களில் பிரதானமானவரான பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்கள் கிழக்கு மாகாணத்தில் பிறந்து வடக்கில் தன் பணிகளை விரித்து தமிழ் மொழியின் மரபுத் தளத்தைப் பேணி, கால மாற்றங்களுக்கு இடையே வகையில் தமிழ் மொழியின் இயல்புகளை நவீன கோணத்தில் ஆய்ந்தவராவார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த்துறைத் தலைவர், பீடங்களின் பீடாதிபதி பதவிகள், பொது அமைப்புகளின் பொறுப்புகள் என்பவற்றை ஏற்று உயர்ந்த பணிகளை ஆற்றி வந்துள்ளதோடு அனைவரிடத்தும் எளிமையாகப் பழகுவதிலும், அழைப்புக்களுக்கு உரிய மதிப்பளித்து நிகழ்வுகளை சிறப்பிப்பதிலும் தனித்துவத்தைப் பேணுபவராவார். உலகறிந்த புலமையாளரான இவர் கலைத்தேர்ச்சியும், இனிய குரல்வளமும், நெளிந்த நாத்திறமும் மிக்கவராக உள்ளதோடு தனித்தும், தன் துணைவியாரோடும் இணைந்து பல்வேறு நூல்களைப் படைத்து உலகின் பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களில் விரிவுரையாளராகவும் பணிசெய்து நீண்ட மணவர் பரம்பரைக்குச் சொந்தக்காரராகவும் நிகழ்கின்றார். இத்தகு சிறப்புக்களையுடைய பேராசிரியரோடு ஒரு நேர்காணல்.)

கே: கல்வி உலகில் பிரவேசித்த ஆரம்பகாலங்களில் உங்கள் ஆளுமையினை வளர்க்க உதவிய சூழல் பின்னணி தொடர்பாகக் கூறுங்கள்.

ப: கல்வி உலகில் நான் காலடி வைத்த தொடக்க காலங்களில் திருகோண மலையில் எனது ஆரம்பக்கல்வியைப் பெற்றேன். அங்கு ஆரம்பப் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியராக இருந்த திரு.சூசைப்பிள்ளை, அவரது துணைவியார், திருமதி பாலேஸ்வரி நல்லலிங்கம், கற்பகம் ஆசிரியர் ஆகியோர் எனது கல்வி வளர்ச்சியின் ஆரம்ப வழிகாட்டிகளில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர். எனது கல்விப் பயணத்தில் மட்டக்களப்பு

Digitized by Noolaham Foundation.
 noolaham.org | aavanaham.org

வந்தாறுமுலை மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் புலமைப் பரிசில் தேர்வில் சித்தி பெற்று அதன் பின்னர் கல்லடி உப்போடை சிவானந்தா வித்தியாலயத்தில் கல்வியைத் தொடர்ந்த குழலில் இராமகிருஷ்ண மிஷனில் தங்கி கல்விகற்கும் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. தாய், தந்தையரை இழந்த வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ்ப்பட்ட பிள்ளைகளோடு கற்ற குழலும் அங்கு சுவாமி நடராஜனந்தாஜி, சுவாமி அபயானந்தாஜி ஆகியோரது வழி நடத்தலும், கல்லூரியின் அதிபராக இருந்த திரு.கணபதிப் பிள்ளையவர்களின் பொதுமைப்பாங்கானதும் சமத்துவமிக்கதுமான செயற்பாடுகளும் பின்னர் உயர்கல்வியை பல்கலைக் கழகத்தில்கற்கும் வாய்ப்புப் பெற்றமையும், அங்கு பெற்ற காத்திரமான அனுபவங்களும் என்னைத் தகவமைத்துக் கொள்வதில் கணிசமான செல்வாக்கினை வகித்துள்ளன எனக் கருதுகிறேன்.

கே: பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் நீங்கள் கொண்டுள்ள அதீத ஈடுபாட்டிற்கான காரணங்களாக எதைக் கருதுகிறீர்கள்

ப: இவ்ஈடுபாடும் கூட எனது ஆரம்பக் கல்வியின் வெளிப்பாடாகவே கருதுகின்றேன். வந்தாறுமுலை மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய கொக்குவிலைச் சேர்ந்த பண்டிதர் இ.இரத்தினம் அவர்களது உயிரோட்டமான கற்பித்தல் இங்கு நினைவுகொள்ளத்தக்கது. பழந்தமிழ் இலக்கியப் பாடல்களை கரும்பலகையில் தெளிவுற எழுதி நயமுற வாசித்து, பொருள் கூறி கற்பிப்பதில்; அவர் என்மனதை பெரிதும் கவர்ந்தவராவார். சிவானந்தக் கல்லூரியில் பண்டிதர் வி.சி.கந்தையா அவர்களின் கற்பித்தலையும் நான் நினைவிற் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

எனது பல்கலைக்கழக வாழ்வில் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோர் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் மீது கொண்டிருந்த உயரிய ஈடுபாடும் நவீன இலக்கியவாதியாக இருந்த பேராசிரியர் கைலாசபதியவர்கள் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை இரசித்துக் கற்பித்த முறையும், இப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களே தமிழரின் வரலாற்றுப் பெருமைக்கு சான்றாக உள்ளன என்ற கருத்தை என் மனதில் வேர்கொள்ளச் செய்தன. மேலும் அன்றைய காலப்பகுதியில் தமிழின் பெருமையைக் குறைத்து ஒருவகை நக்கல் கதைகளை

வெளிப்படுத்திய ஒரு குழுவினர் தமிழின் பெருமைமிகு வரலாற்றினை இருட்டடிப்புச் செய்யும் வகையில் குறுகியகால இலக்கிய வரலாற்றைக் கொண்ட ஆங்கிலத்தோடும், பிற்பட்ட காலங்களில் வெளிப்பட்ட சிங்கள இலக்கியங்களோடும் தமிழை இணைத்துப் பேசமுற்பட்டமையும் கூட பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை கற்றுத்தெளிய வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தை தூண்டின.

கே: ஈழத்தமிழரின் வரலாற்றுத் தொன்மையினை இலக்கியரீதியாக நிறுவுவதில் ஏற்பட்டுள்ள சிக்கல்கள் வெளிப்படுத்தக் கூடிய வழிமுறைகள் தொடர்பாக நீங்கள் கொண்டுள்ள கருத்து.....

ப: ஈழத்தமிழர்களின் இலக்கிய வரலாற்றுத் தொன்மையை அறிய விளையும் போது அதில் ஈழத்தமிழர் வரலாறு, ஈழத்தமிழர் இலக்கியம் என்ற இரு நிலைகள் உள்ளமையை நாம் கருத்திற் கொள்ளவேண்டும். வரலாற்று ரீதியாக ஏலவே நடைபெற்றுள்ள அகழ்வாய்வுகள் பெருங்கற்பண்பாட்டின் தொன்மையையும், அப்பண்பாட்டின் ஒத்த அம்சங்கள் இந்தியா, இலங்கை, ஆகிய நாடுகளில் நிலவியுள்ளமைக்கான சான்றுகளையும் வெளிப்படுத்தி உள்ளன. இவ்வகையில் திராவிடர்களே இப்பண்பாட்டிற்குச் சொந்தக்காரர்கள் என்று நிறுவும் போது ஈழத்தமிழரின் வரலாற்றுத் தொன்மை தெளிவுறும். மேலும் சங்க இலக்கியங்களில் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்ற ஈழத்தமிழர்கள், இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்யும் முறைகள் பற்றிய செய்திகளும் இவ் அகழ்வுச் சான்றுகளோடு பொருந்துவனவாக உள்ளமையும் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் சமந்தமான நிலையில் இப்பண்பாட்டு அம்சங்கள் நிலவியுள்ள மையை இலக்கிய ரீதியாகவும் உறுதிப்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன.



இதேவேளை ஈழத்தமிழரின் இலக்கிய வரலாற்றை நோக்கின் அதனை ஈழத்துப் பூதந தேவனாரிலிருந்து தொடங்குவதே வழக்கமாகி விட்டது எனினும் இடைப்பட்ட கி.பி 3 - 13 நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் நடைபெற்ற இலக்கிய முயற்சிகளை ஆராய்வதற்கு

சரியான சான்றுகளோ, வாய்ப்புக்களோ முன்னர் கிடைக்காமல் இருந்தது. அரசியல் காரணங் களால் 1958 இனக்கலவரத்தோடு சிங்களம் ஒரே ஒரு அரச மொழியாக திணிக்கப்படப் போகின்றது என்ற பின்னணியில் நாம் சிங்கள மொழியைக் கற்பதைத் தவிர்த்தோம். தமிழர் பகுதிகளில் சிங்களத்தைப் பயிற்றுவித்த ஆசிரியர்களும், மதகுருமாரும் இங்கிருந்து வெளி யேறினர். அரசியலுக்கு அப்பால் எமது மொழி பற்றிய ஆராய்விற்கா வது நாம் சிங்கள பாளி மொழிகளை கற்றிருந்திருக்க வேண்டும். இன்று இதன் அவசியம் பெரிதும் வேண்டப்படுகின்றது.

பாளி மொழியில் இலக்கிய வரலாற்று ரீதியாக தமிழ் மொழிபற்றிய பல்வேறு செய்திகள் குறிப்பிடப்பட்டு உள்ளமையினை பாளி மொழியில் தமிழ் மொழிபற்றிய ஆய்வுமூலம் இன்று வெளிவரும் தகவல்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. தமிழ்ப் புத்தரான ஆச்சாரியர் தர்மபாலதேரர் காஞ்சியிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்தார் என்றும் இவர் இப்பாளி மொழியில் உள்ள இலக்கியங்களுக்கு சொற்பொருள் விளக்கந்தரும் அட்டவணையைத் தயாரித்து அதனைத் தமிழிலும் எழுதியுள்ளார் என்ற செய்திகளும் அறியக்கிடைத்துள்ளன. மேலும் தேரர் ஒருவர் அண்மையில் வெளியிட்ட நூல் ஒன்றில் அனுராதபுரக் காலத்தில் தமிழ்ப்பண்டிதர்கள் தமிழ் மொழியைக் கற்பித்த செய்திகளையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

தமிழ் மொழி தொடர்பான பண்டைய செய்திகளை அறிவதற்கு பாளி, சிங்கள மொழிகளில் காத்திரமான ஆய்வுகள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். இத்தகு ஆய்வு முயற்சிகள் ஓரளவு நடைபெற்று வந்தாலும் அதன் வீச்சு ஆரோக்கியமானதாக இல்லை என்பதை நாம் கருத்திற் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. தமிழ் மொழி தொடர்பான இத்தகு ஆய்வு முயற்சிகள் பலகோணங்களில் முனைப்புப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ்நாடு சிறப்புப் பாடமாக்கக் கற்கும் மாணவர்கள் பாளி, சிங்கள மொழியை கற்கக் கூடிய வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டியதும் இவற்றில் ஒன்றாக நான் கருதுகின்றேன்.

கே: தமிழ் மொழியின் தனித்தன்மையில் ஏற்பட்டுவரும் பாதிப்புகள் தொடர் பாக முன்வைக்கப்படும் ஆதங்கங்களை மொழியியலாளன் என்ற வகை யில் நீங்கள் எவ்வாறு நோக்குகிறீர்கள்.....

தமிழ் மொழியில் தேவையான சொற்கள் இருக்கக் கூடியதாக பிறமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவதானது தமிழின் தனித்தன்மையை பாதிப்படையச் செய்வதாக அமையலாம். இத்தகைய பாதிப்புகள் எமது வரலாற்றில் முன்னரும் நிகழ்ந்துள்ளன. வடமொழிப் பயன்பாடானது உயர்ந்த சமூக மதிப்பைத் தரும் என்ற எண்ணம் பொதுமையாக ஏற்பட்டபோது தமிழ் இலக்கணங்களை எழுதியவர்கள் கூட வடமொழி இலக்கணங்களே சிறந்தது என்ற கருத்தோட்டங்களை வெளிப்படுத்திய போதும் தமிழறிஞர் தமிழின் தனித்தன்மையை எடுத்துக் காட்ட விளைந்தனர்.

எமது மொழியில் குறித்த கருத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கான சொற்கள் இல்லையெனில் அதற்கு ஈடாகப் பிறமொழிச் சொற்களைக் கையாள்வ தில் எனக்குக் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. ஆனால் எமது பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் போதுமான சொற்கள் உள்ளபோது பிறமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவதே இங்கு நெரிடலாக உள்ளது. மலையைக் குறிக்க 28 தமிழ்ச் சொற்கள் இருக்கக் கூடியதாக மேலும் 27 வட மொழிச் சொற்களும் பயன்படுத்தப்படுவதே இதை விளங்கிக் கொள்ள போதுமானதாகும். இவ்வாறு கட்டற்ற வகையில் வேற்றுமொழிச் சொற்களை தமிழில் பயன்படுத்தும் போது இவை எம்மிடம் உள்ள பழந்தமிழ் இலக்கியங்களின் செல்வாக்கை குறைப்பதாகவும் கருத வேண்டியுள்ளது. இன்று வடமொழியோடு ஆங்கிலத்தையும் பெருமள வில் கலந்து பயன்படுத்துவது பெருகிவருவதையும் காணமுடிகின்றது.

உலகில் வாழும் ஒவ்வொரு இனமும் தனக்குரிய அடையாளங்களைப் பேணிக்கொள்வதிலேயே அவற்றின் இருப்பு உறுதி பெறுகின்றது என்பது யாவரும் அறிந்ததே. தமிழர்களாகிய நாம் தமிழில் ஆங்கிலத்தையும் வடமொழியையும் தேவையற்ற வகையில் கலந்து கையாள்வதைத் தவிர்ப்பது மிகவும் அவசியமாகும். இங்கு தனித்தமிழைக் கையாள்வது என்பதை ஒரு வெறியாக கருதாது செயற்படுவதும் பிரதானமாகும். அதேவேளை தமிழ் மொழியின் தனித்துவத்தையும் அதன் செழுமை

யையும் சிதைக்கும் வகையில் வேண்டிய சொற்கள் தமிழில் உள்ள போது அதற்குப் பதிலாக பிறமொழிச் சொற்களையொன்றைத் தவிர்க்குமாறு வலியுறுத்துவோரை மொழி வெறியர்கள் என்று முத்திரை குத்த முயல்வதும், குறுகிய கோணத்தில் விமர்சனம் செய்வதும் தவறானதாகும்.

மேலைத்தேயத்தவர்கள் தமக்கு வேண்டிய புதிய சொற்களை கிரேக்க மொழியின் வேர்ச் சொற்களைக் கொண்டு உருவாக்கினர். தமிழிலும் பறோ எமனோ ஆகியோர் தயாரித்த “திராவிட மொழிகளின் சொல்லடைவு” என்ற தொகுதியில் இருந்து வேர்ச் சொற்களை எடுத்து புதிய கலைச் சொற்களாக்குவது இலகுவானதல்ல எனக் கூறமுடியாது. இவ்வாறான முயற்சிகளை நாம் ஒருமித்த வகையில் முன்னெடுக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

கே: பழந்தமிழ் இலக்கணகாரர்களின் கருத்துக்களில் சில நவீன இலக்கணகாரர்களின் கருத்துக்களோடு வேறுபடுவதற்கான காரணங்கள் தொடர்பாகக் கூறுங்கள்....

ப: பழந்தமிழ் இலக்கணகாரர்கள் நவீன இலக்கணகாரர்களோடு வேறுபடுதல் என்பதில் நவீன இலக்கணகாரர்கள் நவீன மொழியியலைக் கற்று பழந்தமிழ் இலக்கணங்களை நோக்குதல் ஒருபுறமும், பழந்தமிழ் இலக்கணங்களை இன்றைய நிலைநின்று நோக்குதல் மறுபுறமும் என இரு நிலைகள் உள்ளன.

தொல்காப்பியர் - நன்னூலார் காலத்தில் இருந்த மொழிப் போக்கில் இருந்து இன்றைய மொழிப்போக்கு வேறுபட்டுள்ளது. இன்று புதிய பல சொற்கள் வழக்கிலுள்ளன. வாக்கிய அமைப்புகள். வேற்றுமை உருபுகள் அவற்றின் பொருள் வெளிப்பாடுகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளதோடு, மேலைத்தேயத் தொடர்பால் குறியீட்டு முறை பயன்பாட்டிலுள்ளது. மேலும் வரிவடிவங்களில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. எனவே இவ் வேறுபாடானது ஆச்சரியமானதொன்றாக கருதவேண்டிய தில்லை ஏனெனில் மொழியானது காலத்திற்கு காலம் வளர்ந்து செல்லும் தன்மை மிக்கதாகும். இவ்வாறான பரிணாம வளர்ச்சியை சரியாக நோக்கி அதனை வெளிப்படுத்துவதே இலக்கணமாகும். இதில்

தொல்காப்பியரும் நன்னூலாரும் வேறுபட்டவர்களல்லர். அவர்கள் தாம் வாழ்ந்த காலத்து இலக்கிய மொழி எவ்வாறு இருந்துள்ளது என்பதை பிசிறில்லாமல் அதன் போக்குகள், இயல்புகள் குறித்து தெளிவுற விளக்கியுள்ளனர்.

மேலைத்தேய இலத்தீன் மொழி இலக்கணக்காரர் குறிப்பிடுவது போன்று எமது இலக்கணத்தில் விதிமுறைப் பண்பு பெருவாரியாக இல்லை. மேலைத்தேய இலக்கியங்களைப் பார்த்த பின்னர் தான் நவீன இலக்கணங்களின் தந்தையான பேடினற் சொஸ்யொல் போன்றோர் மரபுவழியிலான விதிமுறை இலக்கணங்களைச் சாடினர். எமது தொல்காப்பியம் நன்னூல் ஆகியவற்றில் அன்றைய காலத்து நடப்பியல் சார்ந்த இலக்கியப் பயில்நிலைகளே பெருமளவில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எமது மொழி மேலைத்தேய மொழிவளர்ச்சியின் வரலாற்றைப் போன்றதல்ல என்பதை நாம் உணரவேண்டும். ஆங்கிலத்தில் இடைச் சொற்கள் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை அவர்கள் இடைச் சொற்களை “Miner particals” என்று குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனால் எமது மொழி இடைச் சொல்லால் செழுமையுற்றதாகும். ஆனால் எமது நவீன மொழியியலாளரில் சிலர் இடைச் சொல்லிற்கு அதிக முக்கியத்துவம் வழங்கத் தேவையில்லை என்றும், உரிச்சொல் தேவையில்லை என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். இதனை எமது மொழி பற்றிய தெளிவான வரலாற்றுப் பார்வையின்மையின் வெளிப்பாடாகவே கருதவேண்டியுள்ளது. எமது மொழியின் தனித்துவமே உரிச் சொல்லிற் தான் உள்ளது. எமது பழந்தமிழ் இலக்கணக்காரர் மொழியினது ஆக்கப்பண்பினை நன்கு உணர்ந்தே இலக்கணம் வகுத்துள்ளனர்.

தொல்காப்பியர் நன்னூலாரின் பிறப்பியல் விளக்கங்களை மேலைத்தேய மொழியியலாளரேவியக்கும் அளவிற்கு சரியான ஒலிப்பு முறைகளை இனங்கண்டு தெளிவுபடுத்தியுள்ளமையானது எமது மொழியின் தொன்மையானதும் தெளிவானதுமான வரலாற்றுப் பின்னணியையும் தனித்துவத்தையும் உறுதிசெய்கின்றது.



எனவே மேலைத்தேய மொழியியல் கோட்பாட்டை எமது மொழியோடு ஒப்பிடும் போது நாம் மிகுந்த அவதானத்தோடு இருக்க வேண்டும். இங்கு எமது மொழி தொடர்பான வரலாற்று அறிவும் தெளிவும் இருக்கவேண்டியது அவசியமாகும் அதேவேளை இன்றைய காலத்திற்கு ஏற்றவகையில் மாற்றங்களை உள்வாங்கிய முழுமையான இலக்கண நூல் தொடர்பான தேவைப்பாட்டையும் நாம் கருத்திற் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

கே: தமிழ் மொழி செம்மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டதன் பின்னணியில் ஏற்படக் கூடிய பயன்களாக நீங்கள் கருதுவன யாவை?

ப: தமிழ் மொழி, செம்மொழி என்பது யாவரும் அறிந்த விடயம், இதன் காரணத்தினாலேயே பல்வேறு பாதிப்புக்களையும் அது சந்தித்துள்ளது. தொன்மைமிகு தமிழ் மொழிக்கு உரிய முக்கியத்துவம் வழங்கும் போது தமது மொழிகள் பாதிக்கப்பட்டுவிடும் என்ற அச்ச உணர்வு பிறமொழியாளர்களிடம் இருந்து வந்துள்ளமை தமிழ் மொழிக்கான உரிய இடத்தை வழங்குவதில் மறைமுக அழுத்தங்களை ஏற்படுத்தச் செய்துள்ளன. இந்தியாவில், சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்து தோன்றிய மொழிகள் பலவற்றை செம்மொழியாக அங்கீகரித்த அரசு நீண்டகாலப் பழமைமிக்க தமிழ் மொழியை அண்மையிலேயே அங்கீகரிக்க முன்வந்துள்ளமை கூட காலங்கடந்து நடைபெற்றுள்ள செயலாகவே நோக்க வேண்டி உள்ளது. எது எவ்வாறாயினும் இவ் அங்கீகாரமானது தமிழ் மொழிக்கு சில நன்மைகளைப் பெற்றுத்தரக்கூடிய வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துமென்றே நான் கருதுகின்றேன்.

உலக ரீதியில் பாரசீகம், கிரேக்கம், சீனம், சமஸ்கிருதம் போன்ற குறிப்பிட்ட சில மொழிகளே செம்மொழிகள் என்ற அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுள்ளன. அவ்வகையில் தமிழ் மொழியும் இவற்றோடு இணைந்துள்ளமையால் உலகளாவிய ரீதியில் தமிழ் மொழிக்கு உரிய அங்கீகாரம் கிடைக்க கூடிய சூழல் ஏற்பட்டுள்ளதுதோடு மேலைத்தேயப் பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழ் மொழியை *Clasic Language* ஆகப் பயிற்றப்பட்ட வாய்ப்புக்கிடையுள்ளது. மேலும் இப்பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழ்ப் பேராசிரியருக்கான பதவி நிலைகளும் உருவாக்கப்படவும் தமிழர்கள் செறிந்து வாழும் நாடுகளில் தமிழ் மொழி தொடர்பான கற்றலை ஏற்படுத்துமாறு

கோரிக்கையை முன்வைக்கக் கூடிய வாய்ப்புக்களும் எதிர்காலத்தில் உருவாகும் என எண்ணுகின்றேன்.

கே: ஈழத்தில் வெளிவரும் இலக்கியங்கள் தொடர்பாக வெளிப்படும் விமர்சனப்போக்கு குறித்து நீங்கள் கொண்டுள்ள கருத்து.....

ப: இன்றைய ஈழத்தின் விமர்சனத்தளமானது, நூலின் காத்திரத்தன்மையை தெளிவுற நோக்கி அதன் வலிவு, மெலிவுகளை சுட்டுவதைத் தவிர்த்து, அந்நூலை நயப்புரைப் பாங்கில் போற்றி உரைக்கும் பண்பே மேலோங்கி செல்கின்றமையைக் காணமுடிகின்றது. இவ்வாறு போற்றி உரைக்கும் பாங்கில் பிழையிருப்பதாக நான் கருதவில்லை. ஆனால் அதனை நூல் தொடர்பான விமர்சனம் என்று குறிப்பிடுவதே சிக்கலாக உள்ளது.

ஒரு நூலை விமர்சனம் செய்வதற்கு விழா எடுக்கத் தேவையில்லை. சரியான கோணத்தில் நூல் தொடர்பாக மதிப்பீட்டினைச் செய்யவிரும்பின் அதற்குரிய அறிஞர் கூட்டம் ஒன்றுகூடி அந்நூலின் வலிவு மெலிவுகளை விமர்சனம் செய்வது ஆரோக்கியமானது. இவ்வகையில் பருத்தித்துறையில், கலாநிதி கலாமணி தலைமையில் மாதாந்தம் நடைபெறும் “அறிவோர் கூடல்” என்ற நிகழ்ச்சியை இதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். ஆனால் உண்மையாக விமர்சனம் செய்ய விளையும் போது அது மனம் நோகப் பண்ணும் செயற்பாடாகவே எண்ணத்தோன்றுகின்றது. இதை நான் மனந்திறந்து சொல்கிறேன். ஒரு தடவை முற்போக்கு எழுத்தாளர் ஒருவரின் நாவலை விமர்சனஞ் செய்யும் போது அதில் உள்ள வலிவு மெலிவுகளை தெளிவுறக் குறிப்பிட்டு உரையாற்றினேன். அந் நிகழ்ச்சி முடிவில் குறிப்பிட்ட அந்த எழுத்தாளர் தனது மனக் குமுறலை நேரடியாகவே என்னிடம் வெளிப்படுத்தினார். அதன் பின் அவர் என்னுடன் கதைப்பதைக் கூட விரும்பவில்லை. இம் மாதிரி நிலைமைகள் இன்றும் உள்ளமையை யாரும் மறுக்க முடியாது.

பெரும்பாலும் இன்றுள்ள எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்புக்கள் குறித்து உயர்வாகக் கூறப்படுவதையே விரும்புகின்றனர். ஆனால் இதற்கு மாறான இன்னொரு பக்கத்தையும் நான் குறிப்பிட வேண்டும். இன்று போராட்டத்தில் ஈடுபடும் படைப்பாளிகளில் பலர் தமது படைப்புகள் முழுமையான விமர்சனத்திற்கு உட்படுவதையும் அதில் உள்ள வலிவு மெலிவுகளை அறியவும் அதைச் சுட்டிக்காட்டும் போது ஏற்றுக் கொள்ள

வும் தயாராக உள்ளனர். இது அவர்களின் வெற்றி தோல்விகளில் அமிழ்ந்து விடாத மனநிலையின் வெளிப்பாடாகவும் இருக்கலாம். இத்தகைய மனப்பாங்குகள் அனைவரிடமும் ஏற்படும் போதுதான் காத்திரமான இலக்கிய வெளிப்பாடுகள் வீச்சுடன் வெளிக்கிழம்புவதற்கான சூழலை ஏற்படுத்தும். மேலும் விமர்சனம் என்பது படைப்பில் உள்ள வலிவு, மெலிவுகளை இனங்கண்டு சரியான திசைவழியை நோக்கி இலக்கியத்தளத்தை வழிப்படுத்தும் மனநிலையோடு வெளிப்பட வேண்டும் என்பதும் இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது.

கே: ஈழத்தில் இன்று பெருமளவு எழுச்சி பெற்றுவரும் போர்க்கால இலக்கியங்களின் போக்கு தொடர்பாக நீங்கள் கூறவிரும்புவது.....

ப: போர்க்கால இலக்கிய வெளிப்பாடுகள் இற்றைக்கு ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட காலமான சங்ககாலத்திலிருந்து எம்மிடம் உண்டு. புறநானூறு போன்ற புறத்திணை இலக்கியங்களில், போர் நடைபெற்ற விதம், மக்களின் உணர்வலைகள், போரின் விளைவுகள் குறித்து தெளிவு ஏடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இன்று நடைபெறுகின்ற போரானது நவீன ஆயுதப் பயன்பாட்டோடு மண்பீட்புப் போராக, தமிழர்கள் இன்னோர் இனத்தினது இராணுவத்துடன் போர் புரிய வேண்டிய சூழலை ஏற்படுத்தியுள்ளதோடு போர் தொடர்பான அனுபவப் பதிவுகளை போராட்டத்தில் நேரடியாக இணைத்துள்ளவர்களே உயிரோட்டமாக வெளிப்படுத்தும் ஏது நிலையை உருவாக்கியுள்ளது. இங்கு போராளிகள் தமது படைப்புருவாக்கத்தில் தாம் பெற்ற அனுபவப் பதிவுகளை ஏலவே உள்ள இலக்கிய வடிவங்களினூடாகவும் புதிய பரு சோதனைகளுடாகவும் வெளிப்படுத்தியுள்ளமை போர்க்கால இலக்கியங்களின் தனித்தன்மையாக உள்ளது. இதே வேளை போராட்டத்தில் புறநிலையில்நின்று போர் தொடர்பான தரவுகளையும் தாம் பெற்ற அனுபவங்களையும் கருவாக்கி படைப்பு முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருவோரையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

2ஆம் உலக மகாயுத்த காலத்தில் பத்திரிகையாளர்கள், எழுத்தாளர்கள் யுத்த களங்களில் தாம் பெற்ற அனுபவங்களை பிற்காலத்தில் நூலுருச் செய்துள்ளனர். ஆனால் ஈழத்தில் போராளிகளே மருத்துவர்களாகவும், ஊடகவியலாளர்களாகவும் பணியாற்றுகின்றமை இப்போர்க்கால , இலக்கியங்களின் பரிமாணத்தை அகலித்துள்ளதோடு அவர்களிட

மிருந்தே ஆரோக்கியமான இலக்கிய வெளிப்பாடுகள் வெளிவரக் கூடிய ஏதுநிலையையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

கே: போர்க்கால இலக்கியங்கள் வெறும் பிரசாரத் தன்மையானவை என்று சில விமர்சகர்கள் குறிப்பிடுகின்றனரே இது குறித்து நீங்கள் என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்.....

ப: இது எங்களது தலைவிதி, தமிழ் மொழியின் தனித்துவத்தை பேசமுற்படும் போது பழைய கதைகளைக் கதைக்கக் கூடாது நவீன இலக்கியங்கள் குறித்தே நாம் பேசவேண்டும் என்று கருதும் கூட்டம் நம்மத்தியில் உண்டு. உலக வரலாற்றில் எழுச்சி பெற்ற பல்வேறு போராட்ட இலக்கியங்களில் போராளிகள், போராட்டகளங்களில் தாம் பெற்ற அனுபவங்களை மையப்படுத்தி உயிர்ப்போடு எழுதியுள்ளனர். இன்று அவை உலகரீதியாக உயர்வுபடுத்திப் பேசப்படுவதோடுபல்வேறு மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. போராட்டத்தில் புறநிலையாளனாக நின்று எழுதுபவர், சில வேளைகளில் உயர்வு நவீனசியாக வியந்து கூறும் தன்மைக்கும் ஆட்படலாம். ஆனால் ஒருபோராளி தனது உணர்வுகளைப் பதிவு செய்துள்ளமையை அது உயர்வு நவீனசியானது என்று கூறுவதற்கு எவருக்கும் அருகதையுமில்லை, உரிமையும் இல்லை ஏனெனில் நாம் அங்கு நிற்கவில்லை, இவ்வாறு போராட்ட இலக்கியங்களைப் பிரசாரப் பாங்கானது என்று கூறுவோர் நவீனம் என்ற முகமுடியைப் போட்டபடி உள்ளவர்கள் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும்.

கே: ஈழத்தோடு ஒப்பிடுகையில் இன்றைய தமிழ்நாட்டு கலை இலக்கியப் போக்கின் ஆரோக்கியத் தன்மை தொடர்பாக கூறுங்கள்

தமிழகத்தின் இரமணிச்சந்திரன் போன்ற ஒருசிலரைவைத்து தமிழ்நாட்டு இலக்கியப் போக்கினை நோக்கக்கூடாது. அங்கு இளம் எழுத்தாளர்கள் பலர் ஆரோக்கியமான இலக்கியப் படைப்புகளை வெளிப்படுத்தி வருவதைக் காணமுடிகின்றது. ஆனால் இங்குள்ளவர்களுக்கு இருக்கும் அநுபவங்கள் அங்கிருப்பவர்களுக்கு இல்லை என்பது பிரதானமாகும். இங்கு மிக நீண்டகாலமாக மொழி தொடர்பான பிரச்சினைகளும், தமிழ்ப்பண்பாட்டு அடையாளங்களைப் பேணுவதற்குமான தனித்துவ நிலை நோக்கிய போராட்டங்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. இவ்வரலாற்றில் நாம் பங்காளிகளாக உள்ளோம். எனவே எம்மத்தியில்

உள்ள தமிழ் மொழியானது பழந்தமிழ் மொழியாகவே பயன்பாட்டிலுள்ளது. இதன் விளைவால் இங்கு எழும் இலக்கியங்களுக்கு அவை புதிய பரிமாணத்தையும் வீச்சையும் கொடுக்கின்றன. இவ்விடயத்தை தமிழக எழுத்தாளர்களும் ஒத்துக்கொள்கின்றனர்.

ஈழத்தமிழ் பிரச்சினைகளை மையப்படுத்திய சினிமாக்கள் பல தமிழகத்தில் வெளிவருகின்றன எனினும் அவை ஈழத் தமிழர்களின் நிகழ்நிலையை வெளிப்படுத்துவதில் விலகிச் சென்றுள்ளமையினையே காணமுடிகின்றது. இதற்கு ஈழத்தின் யதார்த்த நிலை தொடர்பான முதற்தரத் தரவுகள் கிடைக்காமை, சூழல்சார் அனுபவங்கள் இன்மை, வணிக நோக்கு போன்றனவும் காரணங்களாக அமைந்துள்ளன. ஈழத்துக் கலைஞர்களைப் பொறுத்தவரையில் கலையானது யதார்த்த பூர்வமான கலைப்படைப்பாக இருக்க வேண்டுமென விரும்புகின்றனர். ஆனால் தமிழகத்தில் வணிக நோக்கே முதன்மை பெற்றுள்ளமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

கே: ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்தவர்களினது இளைய தலைமுறையினர், தமிழ்மொழி இலக்கியங்களில் கொண்டுள்ள ஈடுபாட்டுணர்வு பற்றிக் கூறுங்கள்.

புலம்பெயர்ந்தோரில் எழுத்து ஈடுபாடுடையோர் பலர் தொடர்ந்து இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். அவர்களுக்கு உள்ள வாய்ப்பு வசதிகளும் அதற்கு இசைவாக உள்ளன. ஆனால் அங்கு பிறந்த பிள்ளைகளில் பெரும்பான்மையினர் தமது கல்வியை தாம் வாழும் நாட்டு மொழியிலேயே கற்பதனால் அவர்களது இலக்கிய ஈடுபாட்டுணர் வில் சிரமங்களை எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. தமிழ் மொழியானது வீட்டு மொழியாகப் பயன்படுத்தும் தன்மைகூட சில நாடுகளில் அருகி வருவதையும் நோக்க முடிகின்றது. ஆனால் பல்லினப் பண்பாடுகளைக் கொண்ட அவுஸ்ரேலியா, கனடா ஆகிய நாடுகள் சுயமொழிக் கல்விக்கு ஆதவும் ஊக்கமும் அளிப்பதால் அங்கு வாழும் இளைய தலைமுறையினர் தமிழ் மொழியை எளிதில் பயின்று கொள்ளக் கூடிய சூழல் ஏற்பட்டு வருகின்றது.

இவ்வாறு பல்லினப் பண்பாடுகளுக்கிடையே பலமொழி அறிவோடு

வளரும் இவ் இளைய தலைமுறையினர் இலக்கியப் படைப்புகளை வெளிப்படுத்தும் போது அது தமிழில் புதிய பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதையும் நாம் மறுக்க முடியாது. இத்தகைய புதிய படைப்புகளையே நான் எதிர்பார்த்துள்ளேன். அண்மையில் பாரதிபாலன் என்ற டென்மார்க் தேசத்தில் வாழும் ஈழத்து எழுத்தாளர் ஒருவர் அந்நாட்டில் உள்ள கடல்கன்னி தொடர்பான கதையை “கடல் கன்னி” என்ற பெயரில் காவியமாக்கித் தந்துள்ளமையை இதற்கு சான்றாகக் குறிப்பிடலாம்.

கே: நீண்டகாலமாக பல்வேறு நிறுவனங்கள், துறைசார் பொறுப்புக்களோடு தமிழ்ப்பணியை சிறப்புற ஆற்றிவரும் நீங்கள் எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்ள எண்ணியுள்ள திட்டங்கள் குறித்துக் கூறுங்கள்....

ப: தமிழ் மொழியைக் கற்பித்தல், அதனை ஆய்வு செய்தல் என்பன எனது ஆயுட் காலப்பணிகள் ஆகும். அதேவேளை பேராசிரியர் செல்வநாயகம் போன்று அமைப்பொழுங்கான இலக்கிய வரலாற்றை எழுத வேண்டும் என்ற விருப்பமும் என்மதில் உண்டு. இன்று இலக்கிய வளர்ச்சி, அதன் வரலாறு என்பன நீண்டு விட்டன பழைய வரலாறுகள் தொடர்பாக புதைபொருள் சான்றுகள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளதோடு நவீன இலக்கிய வடிவங்களும் பெருகி உள்ளன. எனவே இவற்றைத் தொகுத்து தெளிவான இலக்கியவரலாற்று நூலை எழுதித்தர வேண்டிய பணியுள்ளது. இதனைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து ஓய்வுபெறும் காலத்தில் மேற்கொள்வது பயனுடையதாக இருக்குமெனக் கருதுகின்றேன்.

மீண்டும் வருவோம்

எங்களுக்கு வாழ்வளித்த கடலையே
எங்கள் வாழ்வை அழித்த போது
நாங்கள் திக்கற்றவர்களானோம்
ஆனபோதும் கடலையே
உன்னை விட்டால் கதியாருண்டு எங்களுக்கு
நீ எங்களை அழித்த போதும்
மீண்டும் வலை கொண்டு வருவோம்
வயிற்றுப் பசி போக்க.....

- றஜன் -

வெற்றியுடைய 'சுனாமீ'யை வெற்றி கொள்வேரம்

ஆர்த்தெழுந்து உயிரினத்தை
ஆட்கொண்ட 'கடற்பசி' யைப்
பார்த்திருந்த தொலைக்காட்சிப்
படத்துள் நான் உறைந்து போக;
வார்த்தைகள் முர்ச்சை உற்று
வருத்தமே ஆட்சி செய்யக்:
காத்துளேன், 'காணாமற் போன
கடவுளைக் 'கேள்வி' கேட்க!

என்னதான் நடந்த திங்கே?
எங்களின் உறவு முழுதும்
மண்ணிலே துடிதுடித்து
மடிந்திடச் செய்யவென்றே;
சந்நதம் கொண்டெழுந்த
'சமுத்திரக் கூத்தினாலே'
இன்னலுள் அமிழ்ந்து போன
'ஈழத்தை மீட்டெடுப்போம்!!

ஊரையே சுரண்டி, நன்றாய்
'ஏய்யமும்' விட்டு, வாழும்
பேர்களை ஒன்றும் செய்யாப்,
பேய்ப்பிடித்த 'சுனாமீ' நீயோ
'போரையே வாழ்க்கை' ஆக்கிப்
பொழுதெலாம் உழைக்கும் வர்க்கத்
தேரையேன் பெயர்த்தெறிந்து
தெருவிலே தவிக்க விட்டாய்?!?

- ஜெ.கீ.ஜெயசீலன் -



‘எ’

மயப்பலகுவரும் உலகம்;
புதிதாய் உருவாகும்
‘எ லைவ்’ வும்

- பா.சீற்பவன் -

மனிதனின் வாழ்வு காலத்துக்குக்காலம் பல்வேறுபட்ட தொழிநுட்ப முறைகளால், அவற்றின் பயன்பாட்டால் மாற்றமடைந்து வருகின்றது. மனிதனின் வாழ்வில் புதிய அத்தியாயத்தை உண்டு பண்ணிய பெருமை கணனித் தொழில்நுட்பத்தையே சாரும் எனலாம்.

உலகில் கணனித் தொழில்நுட்பத்தின் வருகையும், அதன் பின் கணனித் தொழில்நுட்பத்தில் விரைவாக ஏற்பட்ட பல்வேறு படிமுறை வளர்ச்சிகளும் மனிதனின் வாழ்வை முழுமையாகவே மாற்றியமைத்து விட்டன. தகவல் தொழில் நுட்பத்தின் புரட்சி உலகையே குறுகிய தாக்கியது. இதற்கு கணனி, மென்பொருட்கள், செயற்கைக் கோள்கள், இணையம் என்பன பேருதவி புரிகின்றன.

இணையத்தை உலகளாவிய வலையமைப்புக்களை இணைக்கின்ற ஒரு தகவல் பாதை எனலாம். இதன் மூலம் உலகளாவிய ரீதியில் தகவல் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ள முடிகிறது. இணையத்தின் மூலமாக விளங்கும் ஜாவா (Java) மொழி எல்லா வகையான கணிப்பொறிகளிலும் இயங்க வல்லதாகும்.

இன்றைய அபார தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியினால் மின் அஞ்சல் (E - Mail), மின் வணிகம் (E - Commerce), மின் நாளிதழ் (E - Journal), குரல்

அஞ்சல் (Voice Mail), சொல்லாடல் (Chat), கணனி மகாநாடு (E - Conference), நிழற்பட மகாநாடு (Video Conference) என்பனவெல்லாம் இணையத்தையே சிறந்த களமாகப் பயன்படுத்துகின்றன.

உலகில் இன்று அனைத்துமே ஈ மயப்பட்டு விட்டநிலையில் மனிதனின் வாழ்வு கூட ஈலைவ் (E - Life) ஆகிவிட்டது எனலாம்.

மின் அஞ்சல் (E-Mail)

தகவல் தொடர்பில் காலத்துக்கு காலம் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்கள் பல. ஒரு தகவலைத் தூரத்திற்கு அனுப்ப அஞ்சல் ஓட்டம், பறவைகள் மூலமான தகவல், தபால் மூலமான தகவல் என வளர்ந்து இன்று மின்னஞ்சல் தொழினுட்பம் பரவி வருகின்றது. தகவல்களையும் செய்திகளையும் விரைவாகவும், துல்லியமாகவும் அனுப்ப மின்னஞ்சல் பேருதவி புரிகின்றது. ஆரம்ப காலங்களில் நகரங்களிலேயே கையாளப்பட்ட மின்னஞ்சல் இன்று கிராம மட்டங்களிலும் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது.

மின்னிதழ் (E - Journal)

தகவல் தொடர்பின் வளர்ச்சியும், நவீனத்துவமும் இதழியலுக்குப் பல வகைகளில் பெரிதும் உதவுகின்றது. இன்றைய உலகில் நாளிதழ்கள் நவீன தொழில்நுட்பத்துடன் ஒன்றிவிட்ட தன்மையே மின் இதழ் இன்றைய உலகில் ஒரு இதழே பல பதிப்புக்களுடன் வெளிவருகின்றது. இத்தகு நாளிதழ்களே இம்முறையை அதிகம் பயன்படுத்துகின்றன. உதாரணமாக இலங்கை கொழும்பில் பத்திரிகை தலைமை அலுவலகம் அமைந்திருக்கும் இவை தவிர கண்டி, வவுனியா, யாழ்ப்பாணம் முதலிய இடங்களில் கிளை அலுவலகங்கள் அமைந்திருக்கும். நாளிதழின் பொதுவான பக்கங்கள் தலைமை அலுவலகத்தில் உருவாக்கப்படும். இப்பாகங்கள் இன்டர்நெட் வாயிலாக அந்நாளிதழின் கிளை அலுவலகங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றது. இப் பொதுப் பக்கங்களுடன் அந்த பிராந்திய, மாவட்டச் செய்திகளையும் ஒருபக்கத்தில் இணைத்து அவ்வவ் கிளைகள் தமது கிளைகள் மூலம் வாசகர்கள் விரைவாகச் செய்திகளை அறிய நாளிதழ்கள் உதவுகின்றன எனலாம். இத் தொழினுட்பம் மூலமான நாளிதழ் வெளியீடுகள் இன்று உலகில் வெகுவாக அதிகரித்து வருகின்றன.

மின் வணிகம் (E - Commerce)

வணிக உலகில் ஏற்பட்ட புதிய பரிணாமம் மின் வணிகம் எனலாம். வணிகத்துறை வெரு வெற்றி பெறவும் உடனடி மாற்றங்களை ஏற்படுத்தவும் மின் வணிகம் உதவுகிறது. பொருட் கொள்வனவு, விற்பனை, விலை, தர நிர்ணயம் உட்பட யாவற்றுக்குமே இது உதவுகிறது. நுகர்வோரைப் பொறுத்த வரையில் இணைய முன் அரங்கங்கள் மூலம் பொருட்களை வாங்க, விற்க, அறிய உதவுகின்றது. அதிக செலவின்றிப் பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்யவும் உலகிலுள்ள அனைத்துக் கடைகளையும் எங்கள் வீட்டு வாசலில் கொண்டு வந்து நிறுத்த மின் வணிகம் உதவுகிறது. உலக மயப்பட்டு பாரியளவில் பரந்த, விரிந்த சந்தையை சுருக்கி வணிகதாரர்களுக்கும், நுகர்வோருக்கும் அதிக பயனையும் விரைவையும் மின் வணிகம் இன்று ஏற்படுத்தியுள்ளது எனலாம். மின்னஞ்சலும் இணையமும் எங்கள் வீட்டில் இருந்தால் நாமும் 'ஈ கொமேர்ஸ்' நடத்தலாம்.

கணனி மகாநாடு (E-Conference)

மின்னஞ்சலின் புதிய பரிணாமமே மின் மகாநாடு எனலாம். உலகின் பல்தொலை தேசங்களில் உள்ள குறிப்பிட்ட அமைப்பின், துறைசார் நிபுணர்கள், உறுப்பினர்கள் தத்தம் இருப்பிடங்களிலிருந்தபடியே கணனி மூலம் ஒரு பெரிய மகாநாட்டையே நடாத்தி முடிக்கின்ற தன்மை காணப்படுகின்றது. கணனி மகாநாடு ஒன்றை நடாத்த தேசிய சர்வதேச தகவல் இணைத்திட்டங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள தனிக் கணிப்பான்கள் இன்றியமையாததாகும். இவை தகவலைப் பெறுதல், சேமித்தல், ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்றுக்கு மாற்றுதல், குறிப்பு வரைதல் போன்ற வசதிகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஒருவர் தன்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற வேறொரு தேசத்தில் உள்ளவர் இக்கருத்தைக் கணிப்பான் திரையில் பெற்று வாசித்தறியலாம். அதற்கான பதிலை உடனடியாகத் தொலைபேசி மூலமும் அனுப்பலாம். உலகில் வர்த்தக, மருத்துவ, வானியல் இதழியல், கல்வியியல், அபிவிருத்தி தொடர்பான திட்டவரைபுகள், ஆலோசனைகள், கருத்து மாற்றங்கள் 'ஈ கேன்பிறன்ஸ்' மூலம் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

கணிப்பான் மகாநாட்டின் சிறந்த உன்னத செயற்பாடு என்பது தேசியளவில் உள்ள கணிப்பான் இணைத்திட்ட செயற்பாட்டைப் பொறுத்தே அமையும் இந்தியாவில் நிக்நெற் (Nicnet) என்ற கணிப்பான் இணைத்திட்ட

செயற்பாட்டைப் பொறுத்தே அமையும். 1975இல் உருவாக்கப்பட்ட இத்திட்டத் தின் படி இந்திய 16 மாநிலங்களின் தலை நகரங்களில் உள்ள கணிப்பாளர்கள் இன்சாட் IB செயற்கைக் கோள் வழி இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் இன்னொரு இணைத்திட்டமாக இன்டேர்நெட் (Indonet) தொழிற்படுகிறது. இதன்வழி சர்வ தேசத் தகவல்களை அவ்வவ் மையல்களிலிருந்து பெறவும் அனுப்பவும் முடிகிறது. இவற்றின் மூலம் அமெரிக்க 'மெட்லரஷ்' எனும் தகவல் மையத்துடனும் தொடர்பு கொண்ட தகவல்களைப் பெற முடிகிறது. இந்தியாவில் உள்ள இன்சாட் செயற்கைக் கோள் கட்டமைப்பே உலகிலேயே மிகப்பெரிய உள்நாட்டுத் தகவல் தொடர்புக் கட்டமைப்பு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இன் வாழ்வு (E-Life)

இன்றைய உலகில் பொழுதுபோக்கு, கல்வி, வணிகம், மருத்துவம், விளையாட்டு என்பவற்றோடு வாழ்க்கைத் துணைகளைத் தேடுவதும் அவர்க ளோடு சல்லாபம்புரிவதும் கணனித் தொழில்நுட்ப மூலமும் நடைபெறுகின்றது. இன்றைய மனிதன் கையடக்கத் தொலைபேசி, கையடக்ககணனி என்பவற்றி னால் கையடக்க உலகைக் கையுடனே எடுத்துச் செல்கிறான். நன்கு வளர்ச்சிய டைந்த நகரத்தில் வாழும் ஒரு மனிதனது வாழ்வை இன்று நாம் ஈ-லைப்வ் என்றே கூறலாம் இந்த ஈ லைப்வ் கிராமத்தவர்களுக்கு புதுமையாகவும், புதிராகவும் இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் இனிவருங்காலங்களில் தகவல் தொழில் நுட்பம் கிராம மனிதனின் வாழ்வையும் முற்றாக, முழுமையாக தன்னுடன் ஒன்றி ணைத்து விடுவதற்கான வாப்பிக்களே அதிகம் எனலாம்.

இந்த வகையில் மனிதனின் அடிப்படை, அத்தியவசிய மற்றும் ஆடம்பர வாழ்வுடன் இணைந்துவிட்ட கணனித் தொழிநுட்பம் அவனது செயற்பாடுகளை இலகுபடுத்தியுள்ளதுடன் குறுக்கியுள்ளது என்பதே குறிப்பிடத்தக்கது. இன் றைய தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி பூகோள எல்லைகளைத் தகர்த்து உலக மக்களை ஒரு குடையின் கீழ் கொண்டு வந்துள்ளது. கிட்டத்தட்ட இருநூற்றியம் பதுக்கும் அதிகமான நாடுகளைக் கொண்ட இன்றைய உலகம் ஒரு சிறு கிராம மாக மாறிவிட்டது (Global Village) என்றால் அதன் பெருமை இணையத்தையே சாரும்.

பரிசுத்திட்டம்

★ "ஜயஸ்ரீ"

☞ சேமிப்பு கணக்கில் குறைந்தது 10,000/=

☞ நடைமுறை கணக்கில் குறைந்தது 5,000/=

மக்கள் வாங்கி

சங்காணை



சமஷ்டி முறையின் பண்புகள்

- சுவ இரப்பக்டன் -

- அ.குமாரவேல் -

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு சமஷ்டி முறையி
லான ஆட்சி விதந்துரைக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் அத்தகைய ஆட்சி முறையின்
பொதுவான பண்புகள் எவை என அறிவது மிகமுக்கியமானது. சாதாரண மக்கள்
இச் சொற்பத்ததை கேட்டுள்ளனரே ஒழிய அதைப் பற்றிய விளக்கத்தை போதிய
அளவுக்கு அறிந்திருக்கவில்லை. அவ்வகையில் அந்த விளக்கத்திற்கான ஓர்
அறிமுகமாக இது பயன்படும்.

ஏறக்குறைய 40 நாடுகளில் இச் சமஷ்டி முறையைக் காணலாம் எனினும்
பெரும்பாலான நாடுகளில் சமஷ்டியின் சாயலே உள்ளன. உதாரணமாக இந்திய
ஆட்சி முறை ஒரு சமஷ்டி ஆட்சிமுறை என எம்மில் பலர் கருதினாலும், அரசியல
மைப்புநிபுணர் அம்பேத்கார்.

“இந்திய அரசியலமைப்பு தேவையானபோது சமஷ்டி அமைப்பாகவும்
தேவையற்ற போது ஒற்றையாட்சி அமைப்பாகவும் செயற்படக்கூடியது”

எனக் குறிப்பிட்டிருப்பது கூர்ந்து கவனிக்கத்தக்கது. இன்று சமஷ்டி
ஆட்சிமுறை அதிக முக்கியத்துவம் பெறும் ஓர் அரசியல் முறையாக இருப்பினும்,
பழைய கிரேக்க நகர அரசுகளில் இதன் அடையாளத்தைக் காணலாம். என
அரசியல் நிபுணர்கள் கூறுவர். எவ்வாறாயினும் முழு அளவிலான பண்புகளைப்

பெருமளவிற்குக் கொண்டதாக 1987ம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு அறிமுகத்துடன் இதன் நவீன வடிவம் அல்லது ஆரம்பம் அமைகின்றது.

அதிகாரங்கள் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட ஒரு ஆட்சி முறையினை சமஷ்டி ஆட்சிமுறை குறித்து நிற்கின்றது. அரசியலமைப்புக்குட்பட்ட வகையில், சிறிய மாநிலங்கள் அல்லது சிற்றரசுகள்தமது தனித்துவங்களை இழந்துவிடாது பொதுவான சில நன்மைகளை அடைவதற்காக ஒரு மத்திய அரசின் கீழ் அதிகார பன்முக ஏற்பாடுகளுடன் இயங்கும் ஒரு ஆட்சிமுறை எனக் சமஷ்டியைக் குறிப்பிடலாம், தனித்துவத்தை இழந்து விடாமை என்பது இங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. முழு நிறைவான சமஸ்தியாட்சி முறை ஒன்றை இன்றைய உலகில் காணமுடியாது எனினும் சமஷ்டி ஆட்சி முறைக்குத் தேவையான அடிப்படைப் பண்புகள் சில நாடுகளில் காணப்படுகின்றன. உண்மையில் சமஸ்தியாட்சி முறை நாடுகளின் கூட்டம் (Confederation) எனப்படும் ஒரு நிலையின் விருத்தியாகவே கொள்ளப்பட வேண்டும். சமஷ்டி அரசியல் என்பது பற்றிய அரசியல் அறிஞர் பிளாஸ் (BRYCE) இன் கூற்றும் இங்கு நோக்கற்பாலது.

“மத்திய அரசு என்ற சூரியனைச் சுற்றி மாநில அரசுகள் என்ற கோள்கள் வலம் வருகின்றன. சூரியனின் ஈர்ப்பினுள் உட்படாதும் அதே வேளையில் அதன் ஈர்ப்பில் இருந்து விடுபடாமலும் எவ்வாறு கோள்கள் வலம் வருகின்றனவோ அவ்வாறே மத்திய அரசின் ஈர்ப்பினுள் படாமலும் அதேவேளை அதில் இருந்து விடுபடாமலும் மாநில அரசுகள் இருத்தல் வேண்டும்” என அவர் கருதுகின்றார். ஆயினும் இவையும் கூட விவாதத்திற்குட்படுகின்றது. பொதுவாக இந்த ஆட்சி முறையில் மத்திய - மாநில அரசாங்கங்கள் தமக்கென வரையறுக்கப்பட்டிருக்கும் நிலப் பரப்புக்கள் ஆதிக்கமுள்ளவாக அமைகின்றன. எந்த அரசியல் மைப்பு மத்திய அரசாங்கத்தை மட்டும் ஏற்று, நாட்டின் ஆட்சிப்பொறுப்பை அதன் மீட்டும் ஒப்படைக்கின்றதோ அது ஒற்றையாட்சி ஆகின்றது. மத்திய அரசாங்கம் சட்டவாக்க அதிகாரத்தை அங்கு செலுத்த முடியும். மத்திய அரசாங்கம் ஆட்சித் தேவைக்காக நாட்டை தனி நிர்வாக அலகுகள் பலவாகப் பிரித்து ஆளமுடியும். அப்பிரிவுகளுக்கு சில அதிகாரங்களையும், உரிமைகளையும் வழங்கவும் கூடும். ஆனாலும் இவ்வலகுகளின் அதிகாரம், நிலைபேறு, உரிமை, இலக்கம் என்பன மத்திய அரசாங்கத்தின் விருப்பமே. இங்கு தனியுரிமையும் முதன்மையும் பெறுகின்றது. இதுவும் ஒற்றையாட்சியின் அம்சம்தான். இதுபோல ஏதாவது ஒன்றைச் செய்து அரசியல் பம்மாத்து செய்யவே இலங்கை அரசாங்கம் இதுவரை முயற்

சித்து வந்துள்ளது. விடுதலைப் புலிகளின் “இடைக்காலத் தன்னாட்சி வரைபு” இலங்கை அரசாங்கத்தின் இந்த அரசியல் பம்மாத்து முயற்சிக்குப் பேரிடியாக அமைந்துள்ளது.

ஒற்றை ஆட்சியில் மத்திய அரசாங்கம் ஒன்றே இறைமையின் உறைவிடமாக உள்ளது. ஆனால் சமஸ்தி ஆட்சிமுறையில் மத்திய - மாநில அரசுகள் இறைமையைத் தம்மிடையே பகிர்ந்துகொள்கின்றன. ஆனால் அத்தகைய பகிர்வு எல்லா நாடுகளிலும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும் அல்லது இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. ஒவ்வொரு நாடும் தனது வரலாற்று அனுபவத்தின் ஊடாகவும், தேவையின் அடிப்படையிலும் பகிர்வை மேற்கொள்ள முடியும். எனினும் மாநில அரசுகள் தனித்துவத்தை இழக்கும் வகையில் அதிகாரப் பகிர்வு இருந்தால் அது சீரழிந்த சமஸ்தி ஆகவே இருக்கும். அதிகார ஒருமுகம், ஒற்றையாட்சிக் கெதிரான ஒரு வடிவம் சமஸ்திமுறையாகும். இன, மத, கலாசார, பொருளாதார, மொழி ரீதியிலான வேறுபாடுகளைக் கொண்ட நாடுகளுக்கும் இத்தகைய ஆட்சிமுறை பொருத்தமானது. பிரதேசங்கள் ஒன்றிணைந்தோ, அல்லது பிரச்சினைகளுக்கு உட்பட்டு தவித்து நிற்கும் ஒற்றை ஆட்சி நாடு பிரிந்தியங்குவதன் மூலமோ சமஸ்தி ஆட்சிமுறை உருவாகலாம். வரலாற்றில் சமஸ்தி எப்படித் தோன்றியதென்பதல்ல முக்கியம். சமஸ்தி ஆட்சி முறை ஏன் தேவைப்படுகின்ற தென்பதே முக்கியம். அத்தேவையின் அடிப்படையிலே சமஸ்தி முறை ஏன் தேவைப்படுகின்றதென்பதே முக்கியம். அத்தேவையின் அடிப்படையிலேயே சமஸ்தி முறை தோன்ற வேண்டும். வேறு நாடுகளில் சமஸ்தி எப்படி இருக்கின்றதென்பது முக்கியமல்ல. எமது தேவைக்கு அல்லது பிரச்சினையைத் தீர்க்க எப்படித் தேவை என்பதே முக்கியம். உண்மையில் சமஸ்தி ஆட்சிமுறை என்பது மாநில அரசாங்கங்களையும், மத்திய அரசாங்கத்தையும் சமவுரிமை கொண்ட அரசுகளாகக் கருதி பரஸ்பர புரிந்துணர்வுடன் அவை செயற்பட வேண்டும். ஒன்றின் கட்டளைக்கு மற்றது அடங்கும் நிலை அங்கிருந்தலாகாது இரு அரசாங்கங்கள் தமது எல்லைக்குள் ஆட்சி செலுத்தும் ஒரு முறையாகும்.

அதிகாரப் பன்முகம் என்பதே சமஸ்தியின் முக்கியமானது, அரசியலமைப்பு மேலாண்மை பெறும் இது இரு அரசுகளும் அரசியலமைப்பில் இருந்தே அதிகாரத்தைப் பெறுகின்றன. ஒன்றிலிருந்து மற்றது அதிகாரத்தைப் பெறவில்லை முரண்பாடுகளைக் களையும் உச்ச நீதிமன்ற அமைப்பு எனக் கூறப்படுகின்ற போதும் அந்த உச்சநீதிமன்றம் எல்லா நாடுகளிலும் குறிப்பாக இனமோத

லுக்குட்பட்ட நாடுகளில் சாத்தியமாகுமா என்பதும் விவாதத்திற்குரியதே. எனவே பிணக்குகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள இதற்கு ஏதுவான தொரு மாற்று ஏற்பாட்டைச் செய்யும் சமஸ்தியில் சாத்தியமில்லை எனக் கூறமுடியாது. புரிந்துணர்வின் அடிப்படையில் அத்தகைய ஏற்பாடுகளை அனுபவத்திற்கேற்ப உருவாக்கலாம். உலகில் இப்போது இருக்கும் சமஸ்திக்கு மாறுபாடான ஏற்பாடுகளும் காணப்படலாம். இணைந்து வாழ வேண்டும் என்ற விருப்பத்தை இணையும் அலகுகள் பூரணமாகப் பின்பற்றினால் ஏற்பாடுகளைப் புதுவிதமாக தேவைக்கேற்ப அமைக்கலாம்.

நெகிழாத அரசியல் யாப்பு சமஸ்திக்குத் தேவை என்பது ஒரு பண்பா கின்றது. இலங்கையில் அரசியல் அமைப்பைத் தாமாக உருவாக்கி சிறுபான்மை இனத்தின் மீது அதனைப் பெரும்பான்மை இனம் ஏவிவிட்டமை ஒருவரலாற்றுண்மை. ஏதாவது ஒரு வகையில் இலங்கையில் சமஸ்தி ஏற்பட்டால் அரசியல் அமைப்பைத் திருத்துவதில் மிகுந்த அவதானம் தேவைப்படுகின்றது. பொதுவான 2/3 பெரும்பான்மை இங்கு அர்த்தமற்ற வகையில் இருந்துள்ளது. சிறுபான்மை இனத்தின் அலகின் 2/3 பெரும்பான்மையும் பெரும்பான்மை அலகின் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையும் என்ற வகையிலோ அல்லது சிறுபான்மை இனத்தவரின் பெருமளவு ஆதரவின்றி அரசியலமைப்பு திருத்த முடியாத வகையில் ஏதாவது ஏற்பாடு இருந்தால் தான் அரசியல் அமைப்பின் நெகிழாமை என்ற பண்பு பொருத்தமாக அமையும், பொதுவாக சமஸ்திக்குக் கூறப்பட்ட பண்புகளான அதிகாரப் பங்கீடு, அரசியலமைப்பு மேலாண்மை, முரண்பாடுகளைக்களையும் மன்று, அரசியலமைப்பின் நெகிழாமை, என்பன மற்ற நாடுகளில் இருப்பது போன்று இருக்க வேண்டும் என இலங்கையில் எதிர்பார்க்க முடியாது. எமது பட்டறிவுத் தன்மைக் கேற்பவே அந்தப் பண்புகள் அமைதல் வேண்டும்.

ஆம்மா

உலகம் போற்றும் அறிஞனையும்
பால்குடி மறவாத் தவ்வகை
நீனைக்கும் தலைக்கனம் மிகுந்த ஆத்மா

- மீதா -



பாரதியும் வசனகவிதையும்

- ஈ.குமரன் -
விரிவுரையாளர்,
தமிழ்த்துறை,
யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்.

தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சி வரலாற்றிலே வசன கவிதைகளின் அறிமுகம் ஒரு முக்கியமான திருப்புமுனையைக் குறித்து நிற்கின்றது. மரபுத் தடத்துள் இயங்கிக் கொண்டிருந்த கவிதையை நவீனமயப்படுத்த முயன்றதின் முதற்கட்ட விளைவே வசனகவிதையாகும்

1

தமிழ்க் கவிதைகளிலே நவீனமயமாக்கம் ஏற்படுவதற்கும் நவீனத்துவ சிந்தனை அவற்றில் துளிர்விடுவதற்கும் மேல்நாட்டார் ஆட்சிச்சூழலே காரணமாக அமைந்தது. மேல் நாட்டார் அறிமுகப்படுத்திய தொழில்நுட்ப நாகரிகத்தின் வருகையினால் தமிழ்நாட்டின் நிலவுடைமைச் சமுதாயப் பின்னணியில் 19ஆம் நூற்றாண்டுவரை நிலவிவந்த நிலப்பிரபுக்களின் இலக்கிய மரபுகளும், இலக்கியப் பராமரிப்பு அமைப்புகளும் நிலைகுலைந்தன. நிலப்பிரிப்புக்களின் இடத்தினை முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பில் தோன்றிய நடுத்தர வர்க்கம் கவர்ந்து கொண்டது. புதிய எழுத்தாளர்களும் கவிஞர்களும் ஆங்கிலம் கற்ற இத்தகைய நடுத்தர வர்க்கத்திலிருந்து தோன்றத் தொடங்கினர். புதியதை விரும்பும் போக்கு, புரட்சிமனப்பான்மை, மரபுரீதியான சிந்தனைகளை கேள்விக்குள்ளாக்கும் பண்பு என்பன இப்பரம்பரையினரிடம் இயல்பாகவே தோன்றி வளரலாயிற்று. இதன் விளைவாகவே தமிழ்க் கவிதைகளில் நவீனத்துவத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்னும் விருப்பம் ஏற்பட்டது; நவீனத்துவம் இரண்டு வகைகளில் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பை பாதிப்புறச் செய்தமையைக் காண்கின்றோம். பழமையை முற்றாக மறுத்து புதுமையை மட்டும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது ஒருவகை. பழமையை மறுக்காது அதிலே நவீனமயப்படுத்தப்பட வேண்டிய அம்சங்களை மாற்றியமைக்க முற்படுவது இரண்டாவது வகை. தமிழ் சூழலில் நிகழ்ந்த நவீன மயமாக்கல் சிந்தனை இரண்டாவது கருத்தாக்கத்தையே பெரிதும் தழுவிநின்றது.

‘சோதிமிக்க நவகவிதை எந்நாளும் அழியாத மகா கவிதை’ களை எழுத வேண்டும் என விரும்பிய பாரதியும் பழமையில் மாற்றங்களை விரும்பும் நவீனத் துவ வாதியாகவே செயற்பட்டார். அந்தவகையில் மிக நீண்டகாலமாக ஒரே தடத்திலே சுற்றி சுழன்று கொண்டிருந்த கவிதையைப் புதிய மரபுக்குள் அவர் கொண்டுசெல்ல விரும்பினார். இப்புது மரபு அக்காலத்தில் உலக இலக்கியப் பரப்பிலே செல்வாக்குச் செலுத்திக் கொண்டிருந்தது. ஆங்கிலப் புலமையினாலும் பத்திரிகையாளனாக விளங்கியதாலும் அவ்வப்போது உலக இலக்கியத்தில் ஏற்பட்டு வந்த மாற்றங்களையும் வளர்ச்சிகளையும் அறிந்து கொண்ட பாரதி அவ்வாறான மாற்றங்களையும் வளர்ச்சிகளையும் தமிழ் இலக்கிய மரபிலும் ஏற்படுத்த முயன்றார். தமிழை தமிழ்மரபை நன்கு அறிந்திருந்தவர் என்ற வகையில் தமிழ் மரபுக்கு இயைந்த வகையில் இப்பரிசோதனை முயற்சிகளை அவரால் செய்ய முடிந்தது. இந்தவகையிலேதான் பாரதியின் வசனக்கவிதை எழுதும் முயற்சிகளும் தமிழுக்கு புதுவரவாக அமைந்தன.

2

அமெரிக்க கவிஞரான வால்ட்விற்மன் (*Walt Whitman*) உலக இலக்கிய வரலாற்றில் வசனக்கவிதைகளின் தந்தை என மதிக்கப்படுகின்றார். அவர் 1885இல் எழுதி வெளியிட்ட ‘புல்லின் இதழ்கள்’ என்னும் கவிதைத் தொகுதி வசன கவிதை என்னும் புதிய கவிதையமைப்பை அறிமுகப்படுத்துவதாக அமைந்தது. இத்தொகுதியில் காணப்பட்ட பன்னிரெண்டு கவிதைகளிலும் ஆங்கில மொழிக் கவிதையின் யாப்பு மரபு பின்பற்றப்படவில்லை மாறாக யாப்புமரபைப் புறக்கணித்துவிட்டு வசனமரபைப் பின்பற்றி இக்கவிதைகள் எழுதப்பட்டிருந்தன. ‘சொற்கட்டமைப்பால் தோன்றும் ஆற்றலே கவிதைக்கு வடிவங்கொடுப்பதாக’ ‘விற்மன்’ அத் தொகுதியின் முகவுரையிலே குறிப்பிட்டார்.

யாப்பு வடிவில் நின்று, அதன் கட்டுப்பாட்டில் நின்று விடுபட்ட விற்மனின் கவிதைகள் ‘இலகுக்கவிதைகள்’ (*Free Verses*) என்றும் அழைக்கப்பட்டன. அவரது கவிதைகள் உலகளாவிய ரீதியில் கவிதைகளின் போக்கைப் பாதித்து வந்தன. எஸ்ராபவுண்ட், ரி.எஸ்.எலியட், எம்ர்சன் முதலான பல கவிஞர்கள் இவரது கவிதையாக்க முயற்சிகளால் தூண்டப்பட்டனர். சற்றேறக்குறைய இதே காலப்பகுதியில் தான் பிரான்ஸ் நாட்டுக்கு குறியீட்டியல் கவிஞர்களும் கட்டற்ற கவிதைகளை (*Vers libre*) அறிமுகப்படுத்தி வைத்தனர். யாப்புமுறை கருத்து வெளிப்பாட்டுக்குத் தடையாக இருப்பதை உணர்ந்த இவர்களது கட்டற்ற கவிதைகளும் வசன அமைப்பைப் பெரிதும் தழுவியவையாக இருந்தன. உலகளாவிய ரீதியில் ஏற்பட்டு வந்த புதிய மாற்றங்களை ஆத்மார்த்தமாக

விளங்கிக் கொண்டு அதனைத் தமிழில் அறிமுகம் செய்துவைக்கும் நோக்குடன் பரிசோதனை முயற்சியாக பாரதி வசனக்கவிதைகளை எழுதினார்.

இதற்கு வாய்ப்பாகப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே தமிழில் புதிய வசனநடை வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. ஐரோப்பியரது வருகையுடன் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட அச்சுயந்திரமும் காகிதப் பயன்பாடும் இதுவரை காலமும் எழுது கருவி, எழுதுபொருள் என்பவை சம்பந்தமாக இருந்துவந்த தேக்கநிலையை நீக்கின. இதனால் செய்யுள் நடை வழக்கிழக்க, புதிய வசனநடை தமிழில் தோன்றி ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முன்னதாக இருந்துவந்த (செய்யுள் மரபில் நின்றுத் தன்னை முற்றிலும் விடுவித்துக் கொள்ளாத) வசன நடையில் நின்று வேறுபட்டதாகவும் கருத்துக்களைத் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் எடுத்துரைக்கத்தக்கதாகவும் இப்புதிய வசனநடை விளங்கிற்று. செய்யுள் நடையைப் புறந்தள்ளிவிட்டு வளர்ந்த இவ் வசனநடையை ஆக்க இலக்கிய முயற்சிகளுக்குப் பயன்படுத்தும் போக்கு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுக்கூற்றிலிருந்தே ஆரம்பித்து விட்டன. வசனநடையை ஆக்கமுயற்சிகளுக்குப் பயன்படுத்தும் புதிய போக்கின் பின்னணியில் கவிதைகளையும் வசனவடிவில் அல்லது வசனநடையின் செல்வாக்கை உள்வாங்கி எழுதலாமா? என்னும் பரிசோதனைகளும் நிகழலாயின. இவ் பரிசோதனையின் ஓர் அங்கமாக பாரதி வசனக்கவிதைகளைப் படைத்துள்ளான் எனியநடை, எனியபதங்கள் என்ற பாரதியின் இலக்கிய கொள்கைக்கு வலுச் சேர்ப்பனவாக வசனக்கவிதைகள் அமைந்தன.

இந்தியச் சூழலில் வழங்கி வந்த வேதங்கள் உபநிடதங்கள் என்பவற்றின் பாணியும் பாரதிக்கு வசன கவிதைகளை எழுதவேண்டும் என்ற உந்துதலைத் தந்திருக்க வேண்டும் என வல்லிக்கண்ணன் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். வேதப் பாடல்களில் ரிஷிகளின் பிரார்த்தனைகள் அமைவது போன்று வசனக்கவிதைகளின் வர்ணனை அமைவதாக அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

“நமது வழிகளில் மின்னல் பிறந்திடுக
 நமது நெஞ்சிலே மின்னல் விசிறிப்பாய்க
 நமது வலக்கையிலே மின்னல் தோன்றுக
 நமது பாட்டு மின்னலுடைத்தாகுக
 நமது வாக்கு மின்போல அடித்திடுக.....”

என்னும் ‘ஞாயிறு’ பற்றிய வசன கவிதைகளில் வர்ணனையில் வேதத்தின் சாயலை நாம் காணமுடியும்.

வசனக்கவிதைகளின் அமைப்புச் சிக்கலற்றது; இலகுவானது; எளிதில் படித்துப் புரிந்து கொள்ளத்தக்கது. மரபுக் கவிதைகளைப் போல் வசனக்கவிதைகளுக்கெனத் தனியான வடிவம் ஒன்றில்லை. எதுகை மோனை முதலான தொடைச் சிறப்புக்களோ, ஓசைநயமோ, மரபுரீதியான சட்டதிட்டங்களோ அதற்கில்லை. பொருள் செறிந்த சிறிய சிறிய வசனங்கள் ஒழுங்குற அடுக்கப் படுவதனாலேயே இக்கவிதை உருவாக்கம் பெறுகின்றது. வசனங்கள் ஒழுங்குறப் பிணைக்கப்படுவதை கவிதைப் பொருளும் கவிதையில் கவிஞன் வெளிப்படுத்த விளைந்த உணர்வும் தீர்மானிக்கின்றன. யாப்பிலக்கணம் எங்ஙனம் கவிதையில் ஓசைத் தொடர்பை அறாமல் பேணி வந்ததோ அதேபோல வசனக்கவிதையில் 'உணர்வுச் செறிவு' கவிதையின் கட்டுக்கோப்பைப் பேணிவருகின்றது. தான் பொதுநிலைப்படுத்த விரும்பும் உணர்வைச் சிந்தாமல் சிதறாமல் வசனவடிவில் கொண்டு வருவதென்றே வசன கவிதையைத் தரும் படைப்பாளி ஒருவனது திறமையாகும். இதனாலே தான் உணர்வுப் பரிமாற்றத்துக்கியைந்த வகையில் கவிஞன் நீண்ட வசனங்களைத் தவிர்த்து மிகச்சிறிய வாக்கியங்களைப் பயன்படுத்துகின்றான். வாக்கியங்கள் ஒவ்வொன்றும் தம்மளவில் முற்றுப் பெற்று நிற்பதோடு அடுத்துவரும் வாக்கியத்துடன் ஏதோ ஒரு வகையில் தொடர்புற்றிருந்தலையுங் காணலாம் பாரதியின் 'காற்று' கவிதையில் வரும் பின்வரும் பகுதியை வகைமாதிரியாக எடுத்துக்காட்டலாம்.

“மழைக்காலம்
மாலை நேரம்
குளிர்ந்த காற்று வருகிறது
நோயாளி உடம்பை மூடிக்கொள்கிறான்
பயனில்லை.....”

வசனக்கவிதைகள் உணர்வை ஊடுநூலாகக் கொண்டு கட்டிடுக்கமான மொழியைப் பயன்படுத்திப் பின்னப்படுபவை. அந்தவகையில் வசனக்கவிதைகளில் பிரயோகமாகும் மொழி, வீச்சுக் கொண்டதாக இருந்தல் வேண்டும். அலங்காரமான மொழிநடை வசன கவிதைக்குத் தேவையில்லை. மாறாக பொருளாழமும் விரிவுங்கொண்ட, நாளாந்த மக்கள் வாழ்க்கையில் பயின்று வரும் சொற்களே அதற்குத் கனதியைப் பெற்றுத்தர வல்லவை. சொற்கள் மிக இயல்பாக வந்து கவிதையில் பொருந்துதல் வேண்டும். வலிந்து சொற்களைப் புகுத்துதல் வசனக்கவிதையின் ஆற்றொழுக்கான நகர்வுக்குந்தகமாக அமையலாம். ஆதலால் வசனக்கவிதைகளை எழுதுங்கவிஞன் ஆரோக்கிய

மான மொழிப்பயிற்சி உடையவனாயிருத்தல் வேண்டப்படுகிறது. மொழித்திறனும் கவிதையனுபவமும் நன்கு வாய்க்கப்பெற்ற பாரதியின் கவிதைகளில் இயல்பான சொற்சேர்க்கைகள் மிகவும் இலாவகமாக வருவதைக் காணமுடியும்.

“காற்றே வா மெதுவாக வா

ஐன்னல் கதவை அடித்து உடைத்துவிடாதே

காயிதங்களை யெல்லாம் எடுத்து விசிறி எறியாதே

பார்த்தாயா? இதோ தள்ளிவிட்டாய்.....”

உணர்வுப் பரிமாற்றத்தைக் கனதியாக்குதற் பொருட்டு காட்சிப் படிமங்களும் உவமை, உருவங்களும் உயர்ந்த கற்பனைகளும் வசனக்கவிதைகளில் பரவலாகப் பயின்று வருவதைக் காணலாம். காற்றற்ற நேரத்தில் எவ்வித அசைவும் இன்றித் தூங்கும் கயிற்றை “முகத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு சும்மா இருந்துவிடும் பெண்போல” என அழகான உவமையால் சுட்டிக்காட்டுகின்றார் பாரதி. ‘காற்று’ கவிதையிலே ஒரு சாண் கயிற்றை ஆணாகவும் முக்கால் சாண் கயிற்றைப் பெண்ணாகவும் உருவகித்து அவை காற்றில் அசைந்தாடுவதைக் கலவி செய்வதாகக் காட்டும் பாரதியின் கற்பனையாற்றல் அபரிமிதமானது. புனைவியல் அல்லது உயர்கற்பனையியல் செல்வாக்குச் செலுத்திய இலக்கிய உலகில் வாழ்ந்தவர்கள் என்ற வகையில் வசன கவிஞர்களின் கவிதைகளில் ‘இயற்கை பற்றியும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட சக்திகள் பற்றியும் உயர்ந்த கற்பனைகளும் வர்ணனைகளும் பயின்று வருவதைக் காணலாம். புயற்காற்றில் அகப்பட்டு தத்தளிக்கும் கப்பல் ஒன்றின் நிலையைக் ‘காற்று’ கவிதையில் பாரதி பின்வருமாறு எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

“நடுக்கடலில் தனிக் கப்பல்

வானமே சினந்து வருவது போன்ற புயல்காற்று

அலைகள் சாரி வீசுகின்றன; நிர்த்தாளிப்படுகின்றன

அவை மோதி வெடிக்கின்றன; சூறையாடுகின்றன

கப்பல் நர்த்தனஞ் செய்கிறது;

மின் வேகத்தில் ஏற்றப்படுகிறது;

பாறையில் மோதி விட்டது.....”

கவிதைகளின் உயிர்ப்பைபேண வசன கவிஞர்கள் பல உத்திகளைக் கையாண்டு வந்துள்ளனர். வார்த்தைகளை அடுக்கிச் செல்லுதல் பொருந்தாத பொருள்களைப் பொருத்தி வைத்துக் காட்டுதல், உணர்வு வெளிப்பாட்டிற்கேற்பப் பொருத்தமான குறியீடுகளைப் பிரயோகித்தல், முதலானவை பொது

வாக வசனக்கவிதைகளில் அதிகம் பயின்று வரும் உத்திகளாம், பாரதியின் தத்துவவிசாரம் சார்ந்தவையும், இயற்கை வர்ணிப்புச் சார்ந்தவையுமான பாடல்களில் வார்த்தைகளை அடுக்கிச் செல்லும் போக்கைக் காணமுடியும் 'சக்தி' பற்றிய அவரது கவிதையில் வரும் பின்வரும் பகுதி இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டு

“ சக்திக் கடலிலே ஞாயிறு ஓர்நூரை
சக்தி வீணையிலே ஞாயிறு ஒருவீடு; ஒரு ஸ்வரஸ்தானம்
சக்திக் கூடத்திலே ஒளி ஒரு தாளம்; ஸ்தானம்
சக்தியின் கலைகளிலே ஒளியொன்று
சக்தி வாழ்க”

‘இன்பம்’ கவிதையில் பொருந்தாத பொருள்களைப் பொருத்திவைத்துக் காட்டு கிறார் பாரதி

“ உணர்வே, நீ வாழ்க
நீ ஒன்று, நீ ஒளி
நீ ஒன்று, நீ பல
நீ நட்பு, நீ பகை
உள்ளதும் இல்லாததும் நீ
அறிவதும் அறியாததும் நீ
நன்றுதீதும் நீ

இவ்வாறாக இருவேறு எதிர்மறைப் பொருள் தரும் சொற்களை அடுக்கிச் செல்லும் தன்மையை பாரதியின் பல கவிதைகளில் காண்கின்றோம். கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தப்படும் உணர்ச்சி நிலையை வாசகன் சிக்கலின்றிப் புரிவதற்கு வாய்ப்பாகவும், பொருள் மயக்கமின்றிக் கவிதைப் பொருளை விளங்கிக் கொள்ளவும் எனக் குறியீடுகளை பாரதி ஏனைய வசன கவிஞர்களைப் போலவே பயன்படுத்தியிருக்கின்றார். அதிகமாகவும் அதேவேளை பொருத்தமாகவும் இக்குறியீடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காணமுடியும்.

பாரதிக்குப் பின்னரும் வசனகவிதை முயற்சிகள் சில அவரது அடிச்சுவட்டில் தமிழ் நாட்டில் நிகழ்ந்து வந்துள்ளன. ந.பிச்சமுர்த்தி இந்தவகையிலே சுட்டிக்காட்டத் தக்கவர் அவரது ‘காட்டு வாத்து’ என்னும் வசன கவிதைகளைடங்கிய தொகுதி தனிக்கவனத்துக்குரியதாகும். ‘எதிர்நீச்சு’ எனத் தலைப்பிட்டு ந.பிச்சமுர்த்தி இத்தொகுதிக்கு எழுதிய முகவுரையிலே வால்ட் விட்மனின்

கவிதையிலும் பாரதியின் வசன கவிதையிலும் தான்காட்டிய ஈடுபாட்டினைக் கூறுகின்றார். பாரதியின் முன்முயற்சிகள் வசனக்கவிதைக்கு எதிரான பண்டித மரபினரின் முன்வைத்த கடுமையான விமர்சனத்துக்கு மத்தியிலும், தனக்கு எவ்வாறு ஆதர்சமாக அமைந்தன என அவர் அதில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் வசன கவிதை பிச்சமுர்த்திக்குப் பின்னராகத் தமிழில் செல்வாக்குப் பெற வில்லை. வசனகவிதையின் இடத்தைப் புதுக்கவிதைகள் பெற்றுக் கொண்டன. எனினும், புதுக்கவிதையின் எழுச்சியில் வசனக்கவிதைக்கு முக்கிய இடமுண்டு மரபுத் தடத்தை விட்டு வெளியேறி வசனகவிதை ஏற்படுத்திய புதிய தடத்திலேயே புதுக்கவிதை பிற்காலங்களில் வேகமாகத், தனக்கெனத் தனித்துவமான பண்புகளை உள்வாங்கி வளரமுடிந்தது. ஆதலால் கவிதை வளர்ச்சியில் புதியமரபு கவிதைகளையே சாரும். அந்த வகையில் அக்கவிதை மரபை தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்த பாரதியும் தனிக்கவனத்துக்குரிய வராகின்றார்.

துயர்க்காலம்

அவசரமாய் அணிவகுத்து
 போருக்குப் புறப்படும் போது
 ஊரில் இருந்து
 சதா எனை நினைந்து
 அழுதிருக்கும் உன் முகம்
 இதயத்தில் மினுங்குது மங்கலாய்
 விண்ணில் இறைந்து கிடக்கும்
 வெள்ளித் துகள்களில் ஒன்றாய்
 எட்டாத் தொலைவில் நீ....
 காற்றிடையே அலைந்து கரையும் தீச்சவாலையாய்
 இனம்புரியாத்துயர் மனசோடு....
 என் மனசு
 கல்லாகிப் போனதாய் உணராதே
 பிரிவுத் துயர்க் கடலில்
 அமுங்கி அமுங்கி நீயிருக்கிறேன்
 காலமிதன் கோலமிது
 வெடித்துச் சிதறும் களத்திலிருந்து
 உயிர்கொண்டு திரும்ப நேர்ந்தால்
 உணைக் காண வருவேன்
 மனஞ்சிலிர்த்து

— அமரதாஸ் —

(இயல்பினை அவாவதல் தொகுப்பிலிருந்து....)



கலை சமூகப் பிரக்ஞையின் வெளிப்பாடு

- துளசி -

கலை என்பது ஒரு சமூக நடைமுறையாகும். இது சமூக பிரக்ஞையின் ஒரு வடிவம். உற்பத்தி முறைமை, உற்பத்தி உறவுகள் என்ற வட்டத்தினுள் மனிதர் ஊடாடுகின்ற பொழுது ஏற்படுகின்ற பிரக்ஞையின் வெளிப்பாடுதான் கலை. கலையானது ஒவ்வொரு சமூகத்தின் பண்பாட்டுக்கும், பண்பாட்டு வெளிப்படுவதில் வேறுபடுகின்றது. பண்பாடுகளின் சின்னமாகவும் கலை அமைகிறது. அச்சமூக பண்பாடு பற்றிய பிரக்ஞை கலைஞனுக்கும் சவைஞனுக்கும் இருந்ததே காரணமாகும். “கலைகள் யாவற்றிலும் அவை உருவாகிய வரலாற்று யுகத்தின் முத்திரை பொதிக்கப் பெற்றிருக்கும் ஆனால் சிறப்புமிக்க ஆக்கங்களில் அம்முத்திரைகள் மிகவும் ஆழமாகப் பதிக்கப் பெற்றிருக்கும்” என ‘French ஓவியர் ஹென்றி மற்றிஸே’ கூறுகின்றார்.

ஒரு கலா சிருஷ்டியானது ஒரு புறத்தில் அது தோன்றிய காலத்தின் உற்பத்தியாகும். அக்காலத்தின் கண்ணாடியாகும். கலை என்பது மனிதத்தின் வழிவருகின்ற வெளிப்பாடு. எனவே கலை மனிதனால் உருவாக்கப்பட்டது. அவ்வாறாயின் மனிதன், மனிதனுக்கு முன்னான விலங்கு நிலையிலிருந்து எவ்வாறு கலையை தோற்றுவிக்கக் கூடிய மனிதனானான் என்பது பற்றியும் ஆராய வேண்டிய தேவையுள்ளது.

ஆரம்பகாலத்தில் கலையும், வாழ்க்கையும் வேறுபட்ட ஒன்றாகக் கருதப்படவில்லை. மனிதனது கருவிக்கையாட்சி, மொழிப்பயன்பாடு போலச் செய்தல் போன்ற அம்சங்கள் ஒரே நேரத்தில் நிகழ மனிதன் தான் இயற்கையை மாற்றியமைக்கக் கூடிய மாபெரும் சக்தி தனக்கு வந்துவிட்டது என எண்ணியதும் அதனை மந்திர சக்தி செயற்பாடு (மாயவித்தை) எனவும் எண்ணினான். ஆதிகாலச் சமுதாயத்தில் கலைக்கு அழகியல் தன்மை இருக்கவில்லை. தேவையின் அடிப்படையில் மாயவித்தை செயற்பாடு, மதிப்பு, பயம் என்கின்ற அடிப்படையில் தான் கலை வெளிப்பாடு அமைந்தது. “ஆரம்பகாலத்தில்

மந்திரசக்தி செயற்பாடே மனிதர் மத்தியில் இயற்கையை மாற்றியமைத்தற் செயற்பாடு வழங்கிவந்துள்ளது” என ‘மனித சமூக சாரம் எனும் நூலில் ஜார்ஜ் தாம்சம்’ கூறியுள்ளார்.

“ மனிதர்களின் இருப்பை அவர்களது உணர்வுகள் தீர்மானிக்கவில்லை ஆனால் அதற்கு மாறாக அவர்களது சமூக இருப்பே அவர்களது உணர்வுகளைத் தீர்மானிக்கிறது” என ‘மாக்ஸ்’ கூறுகின்றார். எனவே சமூகம் மனித உணர்வில் அத்த செயல்வாக்கு செலுத்துகிறது. இயற்கையை மாற்றியமைத்த மனிதன் வரையறையற்ற சக்தியை கண்டுபிடித்ததாக நினைத்தான். அது தான் மந்திர சக்தியையும், கலையையும் உருவாக்கியது. வினைபுரிதல், கருவிக்கையாட்சி, மொழிப்பயன்பாடு போலச் செய்தல் ஆகிய அம்சங்களினூடாக கலை தோற்றம் பற்றி அறியலாம்.

இக்கருவிக்கையாட்சியுடனான வினைபுரிதற் செயற்பாட்டின் வளர்ச்சி வெளிப்பாட்டுக்கும் தொடர்பாடலுக்குமான ஒரு வழிமுறையை வேண்டி நிற்கிறது. வினைத்திறன் மிக்க உயிர்வாழும் மனிதனுக்கு மற்ற வினைத்திறன் குறைந்த ஏனையவற்றுடன் பரிமாறிக் கொள்ள வேண்டியதேவை இருந்தது. இயற்கை ஒலிகளினூடு போலச் செய்தான். மொழியென்பது மனித செயற்பாடுகளை ஒருங்கிணைத்தற்காக கூராக மட்டுமல்லாமல் இயற்கையின் பெயரற்ற தன்மைக்குள் மறைந்து போயிருக்கின்ற பொருட்களை இனங்கண்டு தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவருகிறான். அத்துடன் மொழியை அபிநயம், உருவம், சத்தம், சொல் என வெளிப்பாட்டுக்கான கருவியாகப் பயன்படுத்தினான். இவ்வாறு மொழிப் பயன்பாட்டின் போது இயற்கையை சிறைப்பிடிக்கிறான். போலச் செய்தல் செயற்பாட்டின் விளைவாகவும் இயற்கையை மாற்றியமைக்க முடியுமெனக் கண்டான்.

“ இவ்வண்ணம் சமூகத்தோடு அவன் வாழ்கின்ற வேளை படைப்பாற்றல் அவனது இயல்பான தன்மையாயிருப்பதனாலும் தான் பெற்ற அனுபவங்களை மனிதன் வெளிப்படுத்துபவனானான். மனிதனும் மனித உணர்வுகளுமே கலைக்கு மூலாதாரமாயின” என ‘கலை இலக்கிய கட்டுரைகளில் சி.மெளனசுரு கூறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

“சடங்கு முறைகள் புராதனகால மந்திரச் செயல்களை மிகவும் அதிகமாக நினைவு கூர்வதாகும்.” இங்கு சமூக வளர்ச்சியுடன் இத்தகைய சடங்கு

நிலையில் செய்யப்பட்டவைகளிலிருந்து கலையின் கூறுகள் தெரிவு செய்யப் பட்டு 'கலை' என வெளிப்படுத்தப்பட்டது. உதாரணமாக மழைவருதல் போல நடனம் ஆடினால் மழையை தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரலாம் என எண்ணினான்.

கலைப்படைப்பானது மீளுருவாக்கப்படாது. கணநேர வெளிப்பாடு. இதனை ஒரு விபத்து என்று கூறுவர். கலை ஒரு மொழி, அருந்தல் தன்மை இருத்தல், உணர்ச்சி வெளிப்பாடு, அழகு என்று எதனைப் பின்பற்றுகின்றதோ அதனை கலை என்று வழங்கினர். கைவினையானது மீளுருவாக்கம் செய்யலாம். ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒன்றை உருவாக்கல் என்பது கைவினையின் முக்கிய அம்சமாகும். "கைவினை சிலசமயம் கைவினையைத் தாண்டி கலையாக மாறும்" என்பது 'வெங்கட்சாமி' என்பவரின் கூற்றாகும்.

வாழ்நிலைகள் ஒரே மாதிரியாக இருந்துவிடவில்லை. இன்றுள்ள மனித இனம் கடந்துவர பல படிகளைத் தாண்ட வேண்டி இருந்தது. வேட்டையாடி மனிதன் வாழ்ந்த காலம், மந்தை மேய்த்த காலம், விவசாயம் செய்த காலம், நிலையான வாழ்வு பெற்ற காலம் என நாகரிக உலகிற்குள் புக மனிதன் பல படிகளைத் தாண்டினான்.

எனவே சமூகம் வளர்ச்சியடைய/ மாற்றமடைய இச் செயற்பாடு படிப்படியாக நிகழ மனிதனது உள்பாங்கும் வளர்ச்சியடைய அறிவியல் வளர கலையின் தோற்றமும் அதன் போக்குகளும் அதன் எண்ணப் பாங்குகளும் காலத்துக்கு காலம் வெவ்வேறு வடிவங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருந்தன என்பது தெளிவாக அறிய முடிகிறது எனலாம். இவ்வாறான பல்வேறுபட்ட அம்சங்களின் மூலம் கலையானது சமூகப் பிரக்ஞையையின் வெளிப்பாடு என்பது தெளிவாகிறது.

பெரியர்

உயிருக்கு உயிராய்க்
கூடிக் குலவும்
நண்பர்கள் இருவர்
உயர் பதவிக்கு மனுப்போட்டனர்
ஒருவருக்கு ஒருவர்
சொல்லிக் கொள்ளாமல்
"சொல்லாமல் செய்வர் பெரியர்"

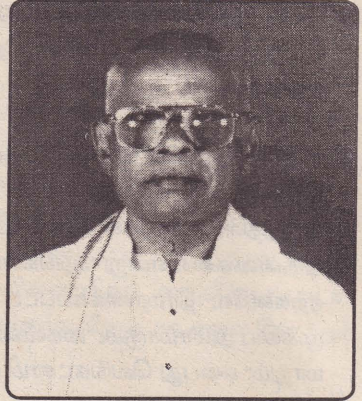
— ஓரா.மோகன் —

(புதுக் கவிதை அணிவகுப்பு தொகுப்பிலிருந்து)

புலவர்மணி பண்டிதர்

க.மயில்வாகனனார்

பற்றி சில வீரர்கள்....



தெளிந்த தமிழறிஞராய், ஈழத்தின் மரபுசார் முதுசமாய், எம்மத்தியில் உள்ளோரில் வட்டுக்கோட்டையூர் புலவர் மணி பண்டிதர் க.மயில்வானனாரும் ஒருவராவார். தமிழ் மொழி மீது தீராப்பற்றும், தமிழ்ப் பண்பாட்டு விழுமியங்களை உயர்வுறப் பேணுவதில் பற்றுறுதியும் உடைய

துடிப்புள்ள புலவராய், செயற்றிறம் மிக்கவராய் ஆக்க இலக்கிய முயற்சிகளிலும் சமூகப் பணிகளிலும் உழைத்து வருவதோடு 1963 ல் வட்டுக்கோட்டையில் தமிழ்ச்சங்கம் நிறுவக் காரணமாய் செயற்பட்டவருமாவார். ஆசிரியராய் அதிபராய் பணியாற்றிய இவர் முதுமையடைந்துள்ள நிலையிலும் தெளிந்தள்ளுதடன் பழந்தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களை தேடிக்கற்கும் மாணவர்க்கு இலவசமாகப் போதித்து உயிர்ப்பான மாணவ பரம்பரையை உருவாக்கும் பணியையும் மேற்கொண்டுள்ளார்.

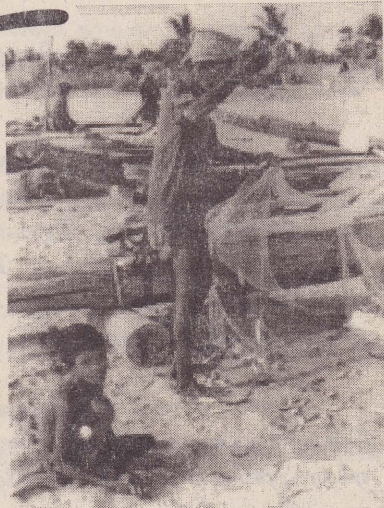
குழந்தை இலக்கியம், பதிகம், மாலை, ஊஞ்சல், அந்தாதி, பிள்ளைத் தமிழ், திருவூஞ்சல், திருப்பள்ளி எழுச்சி, அம்மாளை, போற்றிப்புகறொடை, போன்ற பிரபந்தவகை இலக்கியங்கள் பலவற்றையும், உரைவிளக்கங்கள், வசனநூல்களையும் படைத்துள்ள இவர் தோகையர், 'சஞ்சீவி' யில் சிகண்டியார் என்ற புனைப்பெயர்களிலும் அறியப்பட்டவராவார். கட்டிணக்கமான மொழிநடையில் கருத்துக்களைப் பின்னிச் செல்வதில் இவர் தனித்துவமானவர்.

“.....அறிவற்றம் போகார்; நடுநிலை நீங்கார்; அறிவியல் வாணிபம் விரும்பார்; அன்புநெறி வழுவார்; அறத்திறன் பிறழார்; இத்தகையது இவர் வண்ணம்; எழுத்து வண்ணமும் இவையே” என்று இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதர் திரு.மு.கந்தையா இவர் தொடர்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ள கூற்றுக்கள் மிகப் பொருத்தமானவை. என்பது கண்டு இனிது வாழும் இப்பெரியார் நூறாண்டு காலம் தமிழ் போல என்றும் இளமையாய் வாழ்ந்து தமிழ்ப் பணிசெய்ய வாழ்த்து கின்றோம்.

— ந.சுகபரன் —

சிறுகதை

பசு



தொல்பரம் சி.கதீர்காமநாதன்

“அம்மா பசிக்குதம்மா”

“அம்மா பசிக்குதம்மா”

பிள்ளைகள் இருவரும் ஒருமித்த குரலில் கேட்டார்கள். பூவரசு மரத்துக்கடியில் “சட்டி பாணைகளை” கழுவிக் கொண்டிருந்த திலகம் பிள்ளைகளை ஏக்கத்துடன் பார்த்தான்.

முகத்தில் களைப்புத் தெரிந்தது. காகமொன்று கழுவிய சட்டியை விழுத்திவிட்டுச் சென்றது.

“சனியன்.....சூ...ய்...ய்”

திலகம் எரிச்சலுடன் அதை விரட்டினான். பிள்ளைகள் மறுபடியும் சினுங்கினார்கள்.”

“அ.....ம்.....மா.....”

பொறுங்கோ பிள்ளைகள். அப்பா யாவாரம் முடிஞ்சு வரேக்க “கறி” கொண்டு வருவார் கொஞ்ச நேரத்தில சமைச்சத் தந்திடுவன் ‘சத்தம்’ போடாமல் விளையாடுங்கோ.

“அம்மா” சரியாய் பசிக்குதம்மா. எத்தனை நாளைக்கு “பாணையும், பணிசையும் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. சாப்பாட்டை நினைக்க ‘வயித்தப் பிரட்டுது’ இடியப்பம், புட்டு அவிச்சத் தாங்கோ எண்டால் கடையில் “மா” இல்லை என்று சொல்லறியள்.

“எப்பம்மா புட்டு அவிச்சுத் தரப்போறியன்” மூத்தவனும், சின்னவனும் தொடர்ந்து கேள்விகள் கேட்டார்கள்.

“பாணைச் சாப்பிட்டால் கெதியாய்ப்சிக்குதம்மா”

திலகம் நெஞ்சுக்குள் வெடித்தாள் “இதுகள் சாப்பிடுற வயசில” அவிச்சுக் குடுக்கேலாம கிடக்கு. இதுகள் பிறந்த நேரமோ தெரியாது. சண்டைக்குள் மாட்டுப்பட்டு ஓடி ஓடி திரிஞ்சம் போய்.... ஊருக்கு வந்து.... ஊரில தொழில் செய்யலாமெண்டால் கடலுக்கு.... செல்ல விடுகிறார்களில்லை... யாரோ வந்து பிடிச்சுக் கொண்டு போறாங்கள்.

ம்..... ஏதோ.... ஓடித்திரியாம கையைக் காலை நீட்டி இருந்துகொண்டு பிள்ளையளுக்கு “வாய்க்கு ருசியாய் எதையும் அவிச்சுக்” குடுக்கலாமெண்டால். ஏதோ பிரச்சினை உந்தாள் கறி வித்துக்கொண்டு வரேக்க மோட்டார் சைக்கிள் காரன் இடிச்சு “இடுப்பு உடைஞ்சு” வருசக்கணக்காய்படுக்கையில் கிடந்து.....

நான் சந்தைக்கு மீன் யாவாரத்துக்குப் போனதில் அங்கினேக்க எதையோ வித்துச் சுட்டு வயித்துப்பாட்டைப் போக்கினம் இப்ப இவர் தொழிலுக்கு வெளிக்கிட்ட பிறகு குடிச்சப்போட்டு வாறார். குடியாட்டி வேலை செய்யேலாது இடுப்பு நோகுதெண்டு சொல்லுறார்.

நான் என்ன செய்யிறது?..... குடிச்சப் போட்டு வாற மிச்சக் காசில தான் நான் அவிச்சுக் கொட்ட வேணும்....

இப்ப மாவை ஒளிச்சப் போட்டாங்கள் சங்கத்தில காட்டுக்கு மா கொடுத்தவங்கள். எதை எத்தனை நாளைக்கு வைச்சதாக்காட்டுறது.

றொட்டி தான் சுட்டுச் சாப்பிட்டது.

ம்..... கடவுளே....

திலகம் கழுவி முடித்துவிட்டாள்

“அம்மா..... அப்பா வர இன்னும் நேரமெல்லே கிடக்கு.

“இண்டைக்கு எப்படியும் மா வாங்கிப் போடுங்கோ. ராவைக்கு புட்டும் முட்டைப் பொரியலும் செய்து தந்திட வேணும்.

குரலில் உறுதி தெரிந்தது. முகத்தில் சந்தோஷக் “களை” வேறு.....

இருவருக்கும் மூன்று வயசு தான் வித்தியாசம். தரம் ஏழும், நான்கும் படிக்கிறார்கள் உயரத்திலும், பருமனிலும் வித்தியாசம் தெரிந்தது. மேலும் பெரிதாக ஒன்றுமில்லை.

“என்னம்மா யோசிக்கிறியள்”?

“சத்தம் போடாதையுங்கோ. இண்டைக்கு அப்பா வந்த உடன சொல்லுறன். பிள்ளையளுக்கு புட்டு அவிக்க “மா” வாங்கிக்கொண்டு வாங்கோ என்று. நீங்கள் போய் விளையாடுங்கோ.

இருவரும் தாயாரை சந்தேகப்பார்வையுடன் பார்த்தார்கள்.

“அம்மா, அண்டைக்கும் இப்பிடித்தான் சொன்னீங்கள். பேந்து ஏமாத்திப் போட்டியள்

கண்களில் மருட்சி.... குரலில் தளர்ச்சி,

“இண்டைக்கு அம்மா அவிச்சத் தருவன்” அவர்கள் நம்பிக்கையின்றி விளையாடப் போனார்கள்

சே.... பள்ளிக்கூட லீவு விட்டதும் காணும் நான் படுற பாடும் காணும்.

“உந்த மனுசனை காணேல்ல. இண்டைக்கும் குடிச்சப்போட்டு எவ்வளவு காசுகொண்டு வருகுதோ? தெரியாது?”

இரண்டு மணிக்கு திலகத்தின் புருஷன் சண்முகம் சைக்கிளை உருட்டிக்கொண்டு தள்ளாட்டமாக வந்தான். சாப்பாட்டுக்கு அவசரப்படுத்தினான். வாயில் கெட்ட வார்த்தைகள்... மீன் பெட்டிக்குள் சில மீன்கள் சிதறிக் கிடந்தன.

திலகம் சமையல் வேலையில் மூழ்கிப்போனான்.

நேரமோ நான்கு மணியைத் தாண்டிவிட்டது. பிள்ளைகள் மதியம் பெரிதாகச் சாப்பிடவில்லை. சுடச்சுட சோறாக்கி மீன் குழம்பு வைத்தும் அவர்களால் சாப்பிட முடியவில்லை.

இப்ப கனக்க சாப்பிட்ட பிறகு முட்டைப் பொரியலோட புட்டுச் சாப்பிட ஏலாது. சோறு சாப்பிடும்போது சொன்னார்கள்.

“புட்டும் பொரியலும் எண்டா சாப்பிடச் சாப்பிட உள்ளுக்கு போய்க் கொண்டே இருக்கும் அதுவும் எங்கட அம்மா “பொரிச்சா முட்டைப் பொரியல் எண்டா.....”

“அவிச்சமிளகாயையும், அதோட பொரிச்ச விட்டா எண்டா”....

பிள்ளைகள் தங்களுக்குள் விளையாட்டா சிரிச்ச கதைத்துக் கொண்டு

இருந்தார்கள். சண்முகமோ.... நல்ல நித்திரை இப்போதைக்கு எழும்பமாட்டான்.

“மாவுக்கு என்ன செய்வது?.... திலகம் கவலைப்பட்டான். யாரிடம் கேட்பது? கடனாக காச கிடைத்தாலும்.... மா கிடைக்காது... யோசிக்க தலை விறைத்தது அப்போது சமதியின் ஞாபகம் வந்தது” தூரத்து உறவு. ஆபத்துக்கு உதவி செய்யக்கூடிய சபாவம்.

புருஷன் சங்கக்கடையில் வேலை செய்கிறார். அவள் சாப்பாட்டு தேவைக்காக மாவைச்சிருக்கலாம்.

கேட்டுப்பார்த்தால் என்ன?. புருசனை அனுப்பினால்.... சரிப்பட்டு வராது முற்றத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த பிள்ளையளை..... குழப்பாமல் வெளியேறினாள்.

சமதி வீட்டுப் படலை பூட்டிக்கிடந்தது. வெளியே சுருண்டு படுத்திருந்த நாய் “குரைத்துக்கொண்டு வந்தது... மன ஆறுதலுக்கு கூப்பிட்டுப் பார்த்தாள் ஒரு பிரயோசனமுமில்லை.

“எங்க போட்டாள்....?”

தொடர்ந்து நிற்க முடியவில்லை. அவளுக்குக் கஸ்ரமாக இருந்தது.

அயல் வீட்டில் விசாரித்தால் சமதி கலியாண வீடு போயிருப்பது தெரிய வந்தது.

அட பிள்ளையளை நினைக்க ஏதோ செய்தது.

திரும்பிப் போகவேண்டியது தானா....?

அக்கா.... என்ன யோசிக்கிறியள்?

ஏதேனும் அலுவல் சொல்ல வேணுமே.....?

சமதியின் பக்கத்து வீட்டுக்காரி கேட்டாள். பெரிதாய் திலகத்திற்கு பழக்கமில்லை

இவ்விடம் கேட்டுப்பார்த்தாலென்ன?

மனம் கேள் கேள் என உசுப்பியது.... ஒண்டுமில்லை

என்னென்று சொல்லுங்கோ.... நல்லா யோசிக்கிறியள் குழந்தையள்....

நடுக்கத்துடன் சொல்லி முடித்தாள். கடவுளே... உதான் பெரிய பிரச்சனையாக்கிக்கு இருந்தால் நான் தந்திடுவன். அவளும் யோசித்தாள். முகத்தில் கவலைப்படுவது தெரிந்தது. தனது மகனை அவசரமாகக் கூப்பிட்டாள் கெதியாய்... வாடா... போய் நான் சொன்னதெண்டு சொல்லி... மா வாங்கிக் கொண்டு

வா..... ஆக்கள் இல்லாத நேரம் பார்த்துக் கேள்.... கெதியா போ... “நான் உங்களைக் கஷ்டப்படுத்துறன் போல” போன பொடியன் கொஞ்ச நேரத்தின் பின் மாவுடன் வந்தான்.

“அம்மா ஒரு கிலோ தான் கடைக்காரர் தந்தவர். இனி இப்படி வரவேண்டாமாம்.

திலகம் நன்றி சொல்லிவிட்டு வீட்டுக்கு விரைந்தாள். மளமளவென்று மாவைக் குழைத்துக் கொத்தி தேங்காய் பூவுடன் கலந்து நீத்துப் பெட்டி வைத்து அடுப்பில் அவிக்க, மறுபக்கம் சிரட்டையில் மிளகாய், வெங்காயம், உப்புச் சேர்த்து முட்டை ஊத்தி கலக்கி இடித்து....

சண்முகம் எழுந்துவிட்டான். “சாப்பிட வாங்கோ..... அம்மா புட்டும் முட்டைப் பொரியலும் செய்து போட்டன் சாப்பிட வாங்கோ....

பக்கத்தில் காதைப் பிளக்கும் அளவுக்கு வெடி வெடித்ததுபோல் இடி முளக்கம் கேட்டது நிலம் நடுங்கியது. அதைத் தொடர்ந்து.....

“நான் சாப்பிடவாங்கோ என்று கத்த, என் பிள்ளைகளையும் அலையடித்து தூக்கிக்கொண்டு போட்டுது. என்னை பிள்ளையள் சாப்பிடாமல் போட்டுதுகள்.....

தரையில் அடுக்கி வைத்திருந்த பிணக் குவியலுக்கு மத்தியிலிருந்து திலகம் அழுது புலம்பிக் கொண்டிருந்தான்.

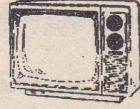
(யாவும் சிந்தனை)

பொன்னின் குலையெனக்கு வேண்டியதில்லை - என்னைப் போற்றும் புகழெனக்கு வேண்டியதில்லை
மன்னன் முடியெனக்கு வேண்டியதில்லை - அந்த மாரன் அழகெனக்கு வேண்டியதில்லை

கன்னித் தமிழெனக்கு வேணுமேயடா - உயிர்க்கம்பன் கவியெனக்கு வேணுமேயடா
தின்னத் தமிழெனக்கு வேணுமேயடா - தீன்றுசெத்துக் கிடக்கத் தமிழ் வேணுமேயடா...

- பண்டிதர் க.சச்சீதானந்தன் -
(தமிழ்ப் பித்து கவிதையிலிருந்து)

என்ன செய்யப் போகிறோம்



பகிர்ந்துகொள்ளுமாறு முற்குறிப்பு

சூரியக்கனல் தகிக்கும் மதியவேளை ;
 வீதியில் விரைந்து கொண்டிருந்தேன்.
 குடிமனைகளற்ற சிறிய பனைவெளி
 'கள்ளுத்தவறணைக்கு' முன்னால் சிறிய கூட்டம்.
 'வழமையானது', என நினைத்து என்பாட்டில் விரைகின்றேன்.
 கூட்டத்தினுள் ஒருவன் இடைமறித்தான்
 நிறுத்தினேன்.
 பலர் என்னைச் சூழ்ந்து கொண்டனர்.
 முன்னே ஒருவன்..... வெற்று'பி(B)யர்' போத்தலால் கையில்
 தாளம் போட்டபடி.....
 மற்றவர்களையும் நோட்டம் விடுகின்றேன்.
 இளைஞர்களும், ஐ.நா - 'சிறுவர்கள்' என வரையறுப்போரில்
 சிலருமாய், கைகளில் பொல்லுகள், சைக்கிள் செயின்கள்,
 இத்தியாதிகளுடன்.....
 'டேய்..... எங்கை போறாய்.....?'
 'எங்கையிருந்து வாறாய்.....?'
 'எங்கையிருக்கிறணி.....?'
 என்னை நோக்கிய பல கேள்விக்கணைகள்.
 திகைத்துப் போனேன்;- விறைத்தும் தான்.
 ஒரு கணத்தில் அற்பப்புழுவானேன்.
 சமாதானக்காலத்தில் யார் இது?
 இராணுவமோ?..... இருக்க முடியாது.
 'தமிழ்க் குழுக்கள்' ஏதாவது.....!

முந்தின காலத்தைப்போல 'பிள்ளைபிடிசாரர்' யாராவது.....!

யோசிப்பதற்குள்.....;

'எத்தனை பேரடா ராத்திரி வந்தனியள்?' - என்றது ஒரு குரல்

'இந்த 'பொ(B)க்சர்' தாண்டா வந்தது; சொன்னபடியே மோட்டார்

சைக்கிளைப் பின்னால் தூக்கிப்போட்டான் ஒருத்தன்

சற்றுத் தைரியத்தை வரவழைத்துக்கொண்டு.....

"யார் வந்தது?"..... "எங்க வந்தது?"..... கேட்கிறேன்.

"ஒண்டுந்தெரியாதே உனக்கு"

"என்னடா சொல்லுறாய்..... ஆண்டி."

முளைச்ச மூண்டிலை விடாததொன்று எழுத முடியாத ஓர் வார்த்தையை

உதிர்த்து.... முறைத்தது.

குறுகிப்போனேன்.....

எனக்குள் இருந்த 'மானுடம்' தலை குனிந்து கொண்டது.

ஞாபகம் அக்கணத்தில் பொறிதட்டியது.

'வெளிக்கிடும் போது'..... மாஸ்ரரை அடிச்சப்போட்டாங்களாம்

என வீட்டில் கதைத்தது ஞாபகத்திற்கு வந்தது.'

உண்மையாகவே, இதைத்தவிர வேறு ஒன்றும் எனக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை;

'பயம் பிடித்துக்கொள்கிறது.'

மெதுவாகச் சற்றிப்பார்க்கிறேன்.....!

வேட்டை நாய்களுக்கு மத்தியில் அகப்பட்ட செம்மறியாய் நான். சற்றே....

தைரியத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு..... 'என்ன சொல்லுறியள்'..... 'எனக்

கொண்டுந் தெரியாது'..... "நான் என்றையலுவலாய்ப் போட்டுவாறன்".....

என்றேன்.

"உனக்கொண்டுந் தெரியாதோ?....."

முறைத்துக்கொண்டு நெருங்கினான் ஒருவன்.

சற்றுத்தொலைவில் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டுநின்ற பெண்களில் ஒருத்தி,

அதற்குள் "உந்தப் பொடி துணவியில் இருக்கிறது..... அதை விடுங்கோ" - என்

மீது கருணை காட்டினாள்!

நன்றியோடு அத்திசையைப் பார்த்தேன்.

எனது தைரியம் சற்றுக் கூடுகிறது.....

"நான்.....யில் படிப்பிக்கிறனான்" என்றேன். ஒரு வேளை தொழிலுக்கு

மரியாதை கிடைக்குமென்றந்ப்பாசையில்.

"படிப்பிக்கிற தெண்டாச்சரி போட்டுவா!" என்றது ஒரு குரல். பக்கப்பாட்டாகச்

சிரிப்பொலிகள்;

‘சொல்லாமல் இருந்திருக்கலாம்’ எனக் கடிந்தது உள்மனம்.

“அண்ண..... ராத்திரி இங்க பிரச்சினை..... வீடுபூந்து

அடிச்சுப்போட்டாங்கள்..... இப்பவும் உங்ககால

நிண்டு எங்கட ஆக்களை மறிச்ச அடிக்கிறாங்கள். அதுதான் உங்களையும் மறிச்ச
சனாங்கள்..... நீங்கள் வாங்கோ அண்ணை என மரியாதையோடு அனுமதித்
தான் ஒருத்தன்.

“தலைதப்பினது தம்பிரான் புண்ணியம்” என நினைத்தபடி நான் பயணிக்கத்
தொடங்கினேன்.

அமைதிக்காலத்தில்..... அந்நிய ஆக்கினை முடிந்தது, உள்வீட்டுத்
தலையிடி

சற்றுத்தொலைவில்..... இன்னுமொரு இளைஞர் கூட்டம். போர்க்களம்
போல இருந்தது.

நெஞ்சு கனக்கிறது.....;

இது மட்டுமா?..... தினசரிகளைப் புரட்டினால், ‘கொலை’, ‘கொள்ளை’,

‘குழுச்சண்டை’, ‘ஆட்கடத்தல்’..... இந்தச் செய்திகளுக்குக் குறைவே இல்லை.

இவையெல்லாம் நடப்பது எங்கே.....?

எம்மண்ணில்..... நம் பிரதேசத்தில்;

விடுதலைக்காக, விடிவிற்காக, ஆயிரமாயிரம்பேர்

இரத்தஞ் சிந்திய நம் தேசத்தில்.....;

ஈ- வெட்கமாயில்லை!



இன்று இளஞ்சமுதாயத்தின் பெரும்பாலான மனங்களில் வன்முறையுணர்வு
மிகுந்திருப்பதாகப் பலருஞ் சொல்கிறார்கள், அன்பு, அரவணைப்பு, ஆக்கசிந்
தனை, ஒற்றுமைணர்வு என்பன நிறைந்திருக்க வேண்டிய இளம் உள்ளங்களில்
இத்தகைய எண்ணங்களும் போக்குகளும் காணப்படுவது ஆரோக்கியமானதா?

இன்றைய இளஞ்சமுதாயத்தின் நடை, உடை, பாவனை, செயல், எண்ணம் எல்
லாமே மாறிவிட்டன. வன்முறையும் பாலியல் விகாரங்களும் இவர்களைக் கணிச
மான அளவிற்கு ஆட்கொண்டுவிட்டன. பிள்ளைகள் பெற்றோர்களின் சொல்
லைக் கேட்பதில்லை, ஆசிரியர்களை மதிப்பதில்லை, என்கிற புலம்பல் இன்று
சர்வசாதாரணமாகிவிட்டது. இவையெல்லாம் பொருட்படுத்தக் கூடியவையில்
லையா?

கொழும்பில் தொழில்சார் கருத்தரங்கு ஒன்றில் கலந்துகொண்ட பொழுது, அங்கு மருத்துவ அதிகாரி ஒருவரால் முன்வைக்கப்பட்ட 'கருத்து' பலரையும் அதிர்ச்சியடைய வைத்தது மட்டுமல்லாமல், அழுவதா? சிரிப்பதா? என்ற நிலைமையும் ஏற்படுத்தியது.

தெற்கில் சில பிரதேசங்களில் நடாத்தப்பெற்ற ஆய்வுகளின் மூலம் மாணவர்கள் பலர் பாலியல் உறவுகளை வைத்துள்ளமை தெரியவந்திருப்பதாகவும், இதனால் மேல் நாடுகள் சிலவற்றில் உள்ளதைப்போல மாணவர்களுக்கு இலவசமாக கருத்தடைச் சாதனங்களை விநியோகிப்பது தொடர்பாக அரசாற்பற்ற நிறுவனம் ஒன்று ஆலோசித்ததாகவும் தாம் அதனைத் தடுத்திருப்பதாகவும், எனினும் சில ஆண்டுகளில் இந்நிலை ஏற்பட்டாலும் ஆச்சரியப்படுதற்கில்லை என்றும் கவலையோடு குறிப்பிட்டார் அவ்வைத்திய அதிகாரி.

இது தென்பகுதிக்குரியதுதானே! இப்போதைக்கு இது பற்றி நாம் அலட்டிக் கொள்ளத் தேவையில்லை எனத்திருத்திப்படி முடியுமா?

எமது மருத்துவமனை வட்டாரங்களிலிருந்தும், பத்திரிகைகளிலிருந்தும் இவ்விடயம் தொடர்பாகக் கிடைக்கின்ற தகவல்கள் ஆரோக்கியமானவையாக இல்லை யென்பதையாவது நாம் கவனத்தில் எடுத்துத்தானேயாக வேண்டும்.

சொன்னாலும் வெட்கம்;
சொல்லாவிட்டாலும் நடட்டம்:

இத்தகைய விடயங்கள் பற்றி ஆசிரிய நண்பனொருவனோடு கதைத்தேன்.

இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம், 'இவ்விசச்செடியின் வேர்' எங்கள் வீட்டுக்குள் ளேயே இருக்கிறது என்றான் அவன்
ஆச்சரியத்தோடு விழித்தேன்.

"T.V விடிஞ்சால் பொழுதுபடும் மட்டும், இல்லை இல்லை.... நள்ளிரவு தாண்டியும் T.V..... பெற்றோர்களும் பிள்ளைகளும், இளசுகளும் பெரிசுகளும் வாயைப் பிளந்தபடி....."

"என்ன சொல்லுறாய்..... T.V என்பது ஒரு நல்ல தொடர்பு சாதனந்தானே....." இது நான்.

“.....ஆரம்பகால உருவாக்கம் அதாவது குடும்ப பாடசாலை மட்டங்களில் பிள்ளைகள் காத்திரமான ஒழுக்கரீதியிலான உருவாக்கத்தைப் பெறவில்லையென்பதும் அவற்றின் வெளிப்பாடே இத்தகைய நெறிபிறழ்வுகள் என்பதையும் கோடிட்டுக் காட்டலாம். குழந்தைப் பருவத்தில் அன்பை அனுபவிக்காத பிள்ளைகள் பெற்றோரின் மிதமிஞ்சிய தண்டனைப் போக்கினாலும் குழுவன் செயல்களுக்குக் காரணிகளாக அமையலாம்” என்கிறது “நான்” சஞ்சிகையின் (கார்த்திகை - மார்ச்சு 2004) ஆசிரியத்தலையங்கம்.
பாலியற்பிறழ்வுகளுக்கும் இவை பொருந்துமோ?

★

★

★

மேலே விபரிக்கப்பட்ட நிலைமைகள் அக்கறை செலுத்தப் படவேண்டியளவிற்கு யதார்த்தமானவையென உணர்கிறீர்களா?

அதற்காக முன்வைக்கப்பட்ட காரணங்கள் நியாயமானவையென ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா?

அல்லது

வேறுகாரணங்களை இனங்காண்கிறீர்களா?

நீங்கள் தயைசுரந்து சிந்தியுங்கள் - பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்.

பெரியோர்களே, கல்வியாளர்களே, சிந்தனையாளர்களே, இலக்கியகாரர்களே - இது காலம் நமக்கிட்ட 'கடமை'

- துணவியூரான் -

ஆண்ட வெள்ளையர்கள் நேர் அறவழித் தவறினார்;
அசடருக் கழுகையை அடகு வைத்தனர்: இப்
புண்டுகள் தமிழை யோர் புறம் ஒதுக்கீடுகிறார்
பொலிவழிந் தவள்தரைப் பழுதியிற் புரள்கிறாள்
மூண்டெழுந்தீடுக போர்; முதுமொழிக்குரிமைகள்
முழுமையும் பெறுக; இன்றேல் முடிந்தொழிக; இந்
நீண்ட நெல்வயல் நிலம் நினதுகாண் தமிழனே!
நிசமடா நினது தோள் வலியும் நின் புகழமே!

- மஹாகவி -

(தமிழ் எங்கள் ஆயுதம் கவிதை தொகுப்பிலிருந்து)

குறுக்கொழுத்துப் போட்டி - 2

1	2			3	
பா					
4				5	6
					ணி
7	க		8	டை	
					9
					க
10		ர	ப		
			11		த்

இடமிருந்து வலம்

- 1) போற்று அல்லது காப்பாற்றுதல்
- 4) கல்விக்குரிய தாய்
- 5) மதிப்பீடு செய்
- 7) ஆடைவிற்கும் இடம் (குழம்பியுள்ளது)
- 9) பூவின்தாது (ஈறுகெட்டு திரும்பியுள்ளது)
- 10) பகடான வெளித்தோற்றம் (குழம்பியுள்ளது)

மேலிருந்து கீழ்

- 1) பெரியோர் நடந்து செல்ல தரையீது விரிக்கும் சீலை
- 2) துடுக்கு அல்லது தைரியம்
- 3) கணவன் வீடு (குழம்பியுள்ளது)
- 6) புடமிடுவதற்கு பயன்படும் துகில் (குழம்பியுள்ளது)
- 8) இதனை வைரத்தால் வெட்டுவார்கள் (குழம்பியுள்ளது)
- 10) தொடக்கம்
- 11) மாதங்களில் ஒன்று

குறுக்கொழுத்துப் போட்டி - 1 விடை

வி ¹	நோ ²	த ³	ம்		க ⁴	போ ⁵	தி ⁶
சா ⁷	ன்	று		அ ⁸	வ	ல	ம்
	பு ⁹	த	ல்	வ	ர்		மை
அ ¹⁰		லை		தா ¹¹	ச்	சி	
க ¹²	வி ¹³		அ ¹⁴	ர	சி		உ ¹⁵
வ ¹⁶	தி ¹⁷	வி ¹⁷	ட	ம்		ஏ ¹⁸	டு
ற் ¹⁶		யா ¹⁹	ம்		கா ²⁰	க	ம்
பா ²¹	ர	தி		வி ²²	ளி	ம்	பு

சரியான விடை அனுப்பி

பரிசில் பெறுபவர்

R. ரகுராம்
தொல்புரம் மத்தி,
சுழிபுரம்

சரியான விடையளிப்போரில் மூவர் குறுக்கல் மூலம் தேர்வு செய்யப்பட்டு பரிசில்கள் வழங்கப்படும். விடைகள் வந்துசேரவேண்டிய இறுதித் திகதி 15.04.2005 முகவரி புலரி, விதானவளவு, சித்தன்கேணி.

சீரு சிறப்புர்

கன் டுகைப்பு

ஆக்கம்:- துரை கணேசமூர்த்தி

எழுத்திலோ பேச்சிலோ உள்ளடக்கி விடமுடியாத நம்மவர்களின் அவலங்கள் நிறைந்த வாழ்க்கைப் போக்குகள் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன.....

இனப்பிணக்கு என்ற பெயரில் கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக நம்மவர்களில் பலர் கொல்லப்பட்டார்கள். செழிப்பு வாழ்ந்ததும் தனித்துவம் மிக்கதுமான வளங்கள் சிதைக்கப்பட்டன. இதனிடையில் நம்மவரின் வாழ்க்கை முறைமைகள் அன்னியப் படுத்தப்பட்டன. தனித்துவம் என்பது சிதறடிக்கப்பட்டது. அன்னியக் கலாசாரத்தின் ஊடுருவலும், கைக்கொள்ளலும் எம்மை உருமாற்றம் செய்து விட எம்மவர் மத்தியில் பல சீரழிவுகள் மேற்கிளம்பின. இத்தகைய சீர்குலைந்த வாழ்க்கைப் போக்கின் தொடர்ச்சியினால் நம்மில் பலர் புதுமை என்ற பெயரிலும் நாகரிகம் என்ற போர்வையிலும் தடுமாறி விட்டார்கள். நாம் நாமாக இல்லை. நம்மிடையே பல மாறுதல்களும், திரிபுகளும் குடிக்கொண்டு விட்டன. இதன் காரணமாக இன்று நாம் பெரியதொரு பண்பாட்டு அவலத்தின் மத்தியில் சிக்கித் திணறுகிறோம்.

ஒரு புறத்தில்... எங்களை இழந்து நிற்கும் அவல வாழ்க்கை தொடர்கிறது. மறு புறத்தில் அரகியல் அவலங்களுடன் இயற்கை அவலமும் நம்மை ஆக்கிரமித்துக் கொள்கின்றது. ஆயினும்.... எந்த நிலை வந்துற்ற போதிலும் நாங்கள் எங்களுக்காக வாழ்வதில்லை என்பதில் அடம்பிடிக்கிறோம். இது நகைப்புக்குரியது.. பரிகாசத்துக்கிடமானது:....

ஆதலினால் புலர்ந்ததமும் புலரியில் மீண்டும் ஒரு "சீரும் சிரிப்பும்" நம்மவரை சாடித் தொடர்கிறது.....

நல் தேசம் எப்படிப்பட்டது

ஆமி யவன் சென்றியிலே காவல் செய்யும் தேசம்
காமி கூட்டம் அரைகுறையாய் உலாவி வரும் தேசம்
மாமி யவா டையடித்து அரைச்சட்டை போடும் தேசம்
சாமி கூட கண்முடி மெளனம் காத்த தேசம் - இன்று
சுனாமி யலை அடித்தள்ளி அவலம் பட்ட தேசம்

கனடா, ஓப்பாநி.....



சீறி வந்த செல்லாலே செல்வமது சிதைந்ததையோ
பறந்து வந்த குண்டாலே பசமையெல்லாம் கருகியது
பாழடிப்பார் செய்த துயர் ஆறமுன்னே - ஐயையோ
ஆழிக் கடலலையே நீ செய்த ஊழிக் கூத்தென்ன

தூங்காமல் துவண்டிருந்தால் உன்னோசை தாலாட்டும்
தூங்கிக்கண் விழித்துவிட்டால் உன்சத்தம் உயிருட்டும்
துயர்துடைக்கும் செல்வமென உனைநம்பி நாமிருக்க
நம்முரிள் சிற்றலையே நீ சீறிப் பாய்ந்தனையோ

நேவி நமைக் குடல் கிழித்து கடல் மேலே போட்டதுண்டு
கடல் மேலே கைது எண்டு கடலோடு தொண்டந்ததுண்டு - இன்னும்
கடல் மேலே வந்த டோறா காவுகொண்டும் போயிருக்கு - இன்று
கடற்தாயே நமையழிக்க நீ கொண்ட கோபமென்ன?

கெஞ்சியா கேட்க வேண்டும்



பேச்சின்றி மூச்சின்றி
இருவீட்டு இழவுகள்
இறுதிச் சடங்கின்றி - கொள்ளி
வைக்க வகையுமின்றி
எல்லாம் முடியாச்சு
பட்டினிப் பண்டங்கள்
வகை வகையாய் வருகுதுவாம்
பகிர்வதிலே... சிக்கல்கள்...
கஞ்சித் தண்ணி என்றாலும்
கெஞ்சியா கேட்க வேண்டும்

லெட்ஜ் கவுண்டி... கலைமெல்லாம் காத்திருப்பேனென்று கைபிடித்த கணவனவன் கனடா விசா வந்தவுடன் - காதலியை கொழும்பில் விட்டுச் சென்று விட்டான் வீட்டோடு இருந்த மங்கை லொட்ச்சோடு வாழ்ந்து வர பூட்டோடு இருந்த பொருள் இழந்தல்லோ போகுதையோ



Muthu Printers

All Kinds of Printing Works

NO: 38-1/1, (UPSTAIRS), K.K.S ROAD,

CHUNNAKAM. T.P: 077-3068736.

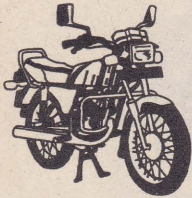
அழைப்பிதழ்கள், நனைவு மலர்கள், சஞ்சீகைகள்,
புத்தகங்கள், துண்டுப்பிரசுரங்கள், சுவரொட்டிகள்,
ஸ்டிக்கர்கள், வாழ்த்து மடல்கள், கலண்டர்கள்,
வீசிற்திங் காட், சீட்டைப் புத்தகம், போன்றவற்றை
அச்சிட்டுப் பெற்றுக்கொள்வதன்
புகையிடங்களைப் புதுப்பித்து
பொர்தாக்கம் செய்தும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

CD Writing
VHS - VCD
DVD - VCD

முத்து பிறிண்டேர்ஸ்

38-1/1, (மேல்மாடி), கே.கே.எஸ் வீதி, சன்னாகம். 077-3068736

புலகிளி பிளனிபீட்டிக்கு தெலு வாகுத்திச்சி



மோட்டார் ரைக்கிள்கள் மற்றும் உதிர்ப்பாகங்கள்
விற்பனையாளர்கள் சித் திரைச் சேவை

அருள் விநாயகர் ரேடர்ஸ்

இல: 6, ஸ்ரீராமன் வீத்,

யாழ்ப்பாணம்.

மோட்டோர் ரொயால்டி பாடல் விற்பனையாளர்

அருள் விநாயகர்



இல: 108, ஸ்ரீராமன் வீத், யாழ்ப்பாணம்.



அருள் விநாயகர்

இல: 262, கண்டி வீத், சாவகச்சேரி.

அருள் விநாயகர்



புரத்தான வீத், சங்கானை.

அன்பான உபசார்பு உணர்வையான சேவை தரமான பொருட்கள்



மக்கள் மனமறிந்த வங்கி

மக்கள் வங்கி

சங்காணை சிளை

சேமிப்பு கணக்கு

- ★ சாதாரண சேமிப்பு கணக்கு
- ★ முதலீட்டு சேமிப்பு கணக்கு
- ★ வதிபாதேர் அந்நிய நாணய சேமிப்பு கணக்கு "ஏத்தர் தினர்"
- ★ Yes சேமிப்பு கணக்கு - இளைஞர்
- ★ சிசு உதான கணக்கு - மாணவர்
- ★ இசுற உதான கணக்கு - குழந்தைகள்
- ★ வனிதர் வாசனா கணக்கு - பெண்கள்
- ★ பரிணத கணக்கு - முதியோர்
- ★ ஜனஜய கணக்கு - முதியோர்

கடன் திட்டம்

- ★ நகை அடைவு சேவை - "ஸ்வரண பிரதீப"
- ★ வீடமைப்பு கடன் திட்டம் - ஜயநிவச
- ★ சுயதொழில் ஊக்குவிப்பு கடன் திட்டம்
- ★ தொழில் அபிவிருத்திக் கடன்
- ★ மக்கள் துரித கடன் திட்டம்
- ★ மற்றும் சகல துறையினருக்குமான பலவித கடன் திட்டங்கள்

பரிசுத்திட்டம்

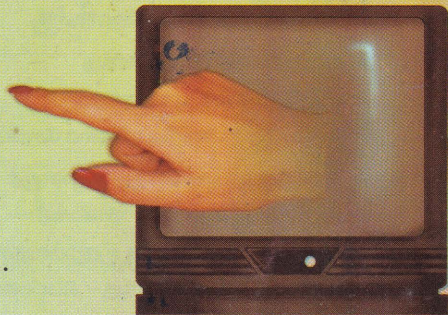
- ★ "ஜயபுரீ"
- ★ சேமிப்பு கணக்கில் குறைந்தது 10,000/=
- ★ நடைமுறை கணக்கில் குறைந்தது 5,000/=

"மக்கள் மனம் அறிந்த வங்கி மக்கள் வங்கி"

முன் பதும்பொன்வெய்து விளங்க எழுது வாடித்துக்கள்

SUNDHARSON

Distributors of all kind of Electricity goods



"ABANS", "ANTON", "KELANI CABLES"

தயாரிப்புக்களின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட விநியோகத்தர்கள்
சகல வீட்சாதனங்களுக்கும் ஒரே இடத்தில்
ருவீன கடைச் சிறகையில் பெற்றுக்கொள்ள
நாடவேண்டிய ஒரே இடம்

சுந்தர்சன்

பாழ் வீதி, மாணிப்பாய். 021-2222751, 4591569

ஒரு வீட்டுக்குத் தேவையான பொருட்கள் கொள்முதல் செய்பவர்களுக்கும், தயாரிப்புக்க ளான குளிர்சாதனப் பெட்டி, சலவை இயந்திரம், தொலைக்காட்சிப் பெட்டி, அதிகுளிர்நட்டிகள் போன்றவற்றை கொள்வனவு செய்பவர்களுக்கும் அப்பொருட்கள் உரிய இடத்தில் சேர்ப்பதற்கான வாகன வசதி செய்து கொடுக்கப்படும்.